

Komentar tedna

Te dni v maju – pred letom dni – je pričel in končal delo X. kongres Zveze komunistov Jugoslavije.

Ob neki priložnosti je predsednik Tito dejal, da kongresi sami po sebi niso pomembni, pomembno je to, kako na kongresih dogovorjene sklepe kasneje uresničujemo v praksi. Če že za katerega, potem lahko za minuli partijski kongres rečemo, da se njegovi sklepi uresničujejo. Mogoče prav zaradi tega, ker je bil po svoji vsebinski naravnosti eden najpomembnejših v vsej povojni zgodovini Zveze komunistov.

Nekateri so že v Beogradu dejali, da je bil to „bilančni“

kongres. Napravil je družbeno bilanco, zajel v svoj program dela vse tisto, kar je bilo sproženo v Jugoslaviji po Titovem pismu, hkrati pa je dal močan poudarek

DOLOČILO

uresničevanju nove delavske ustave.

Sam kongres, predvsem pa Titove uvodne in sklepne besede, se ni zadovoljil le s kritiko obstoječih razmer v jugoslovanski skupnosti narodov in narodnosti, pač pa je nakazal tudi vrsto rešitev za premagovanje subjektivnih in objektivnih preprek,

pred katerimi se je znašlo socialistično samoupravljanje.

In medtem ko je Zveza komunistov na eni strani vodila odločen boj s tistimi, ki so se zoperstavili naši razvojni poti, je na drugi strani – skupaj s SZDL, sindikati in ostalimi organiziranimi socialističnimi silami – iskala tudi odgovore na najraz-

ličnejše družbene dileme. Od gospodarstva do kulture.

V tem iskanju ni bila osamljena, kajti njen boj bi bil popolnoma jalov, če ga ne bi odločno – predvsem pa s svojim delom – podprli vsi dobronamerni ljudje v Jugoslaviji. Podprli pa so ga zaradi tega, ker je grozilo, da jim bo skušal nekdo drug krojiti usodo, nekdo, ki si bo sicer nadel samoupravno preobleko, v bistvu pa bo njegova bit nacionalistično razdražena, tehnokratska in nečuteča z dnevnimi finesami življenja – s problemi ljudi v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in drugod.

Deseti kongres Zveze komunistov je zavrnil tudi vse tiste, ki so špekulirali iz tujine, češ, da Jugoslavija se odreka samoupravljanju, v Jugoslaviji bo zavladal „kurz trde roke“ itd.

Leto dni po kongresu se je ta odgovor le učvrstil.

Toda: Če je poudarjanje po večji disciplini vseh v izvrševanju dogovorjenih sklepov, če je vztrajanje, da uresničimo ustavo še dosledneje kot do sedaj „kurz trde roke“, če je „kurz trde roke“ naša skupno izoblikovana zavest, da stopamo še naprej po poti socialističnega samoupravljanja, potem naj bo to pač „kurz trde roke“, kajti mi nimamo niti najmanjšega namena, da bi najrazličnejšim svetovnim nazadnjakom spet in spet pojasnjevali, da je socialistično samoupravljanje pač neodtujljivo določilo našega življenja. In pika. MILAN MEDEN

NE

naš čas

30. maja 1975 – leto XI. – št. 20 (279) – cena 2 din
Glavni in odgovorni urednik Ljuba Naraks

Pri uveljavljanju delegatskega sistema in hitrejše gospodarske rasti Slovenj Gradca ugotavljamo pomembne rezultate. Z združenimi močmi, ob veliki stopnji integracije vseh zavestnih delavnikov in ob jasnih razvojnih zasnovah, bomo lahko v celoviti rasti naše občine dosegli še mnogo več.

Iskreno čestitamo delovnim ljudem in občanom za praznik občine

Skupščina občine Slovenj Gradec
Občinska konferenca ZKS
Občinska konferenca SZDL
Občinski sindikalni svet
Občinsko združenje ZB NOV
Občinska zveza rezervnih vojaških starešin
Občinska konferenca ZSMS

2. junij – občinski praznik Mislinjske doline

Ze vrsto let slavijo prebivalci občine Slovenj Gradec 2. junija svoj občinski praznik. Spominjajo se zmage brigade „Miloš Zidanšek – Pohorske“ tega dne 1944. leta na Mali Kopi na Zahodnem Pohorju v boju s sovražnikom.

Štab IV. operativne cone si je prizadeval, da bi na Pohorju, po padcu 1. Pohorskega bataljona, ustanovil novo partizansko enoto. Tako je bila 7. januarja 1944 na Primožu na Pohorju ustanovljena 11. slovenska narodnoosvobodilna udarna brigada „Miloš Zidanšek – Pohorska“, sestavljena iz borcev Pohorskega odreda in dela borcev Koroškega bataljona.

Zidanškova brigada je napadala in vznemirjala Nemce in germane na območju Pohorja skoraj pol leta, ko je odšla v Gornjo Savinjsko dolino. V času, ko je bila Zidanškova brigada še na Pohorju, so začeli sovražniki z ofenzivo proti partizanskim enotam na Štajerskem. Z namenom, da uničijo Zidanškovo brigado, so povečali posadke v vseh krajih Mislinjske

doline.

Med „majniško ofenzivo“, kakor so Nemci imenovali napad na partizansko vojsko na Štajerskem, je štela Zidanškova brigada okrog 340 borcev. Čeprav je trajala ofenziva vse do 5. junija, je ostala brigada v polni borbeni moči.

O zgodovinskem 2. juniju, ko je prišlo do spopada borcev Zidanškove brigade z Nemci in vermani, pa govorijo poročila 11. SNOUB „Miloš Zidanšek – Pohorske“:

„Na zahodnopohorskem grebenu od Kremžarjevega vrha do Velike Kope so bile 2. junija zasede Nemcev in vermanov. Ko se je Zidanškova brigada približala sedlu Mačkov križ, je naletela na močno kolono vermanov, ki jo je 2. bataljon napadel in pognal v beg nazaj v Slovenj

Gradec. Po umiku vermanov bi moral ta bataljon zasedati položaje v Malem sedlu, 1. četa 1. bataljona pa bi morala še naprej na Kaštivsko sedlo pod Malo Kopo. Toda ta četa je takoj padla v novo zasedo nemške policije. Ogenj našega mitraljezca je omogočil četi in zatem še bataljonu, da sta se razvila v strelce in jurišala na sovražne vojake. Na naše začudenje ti vojaki niso pobegnili v Dravsko ali Mislinjsko dolino, temveč so odstopili v strmine Zahodnega Pohorja proti Veliki Kopi, kjer so se združili z močno skupino vermanov, ki je prav tedaj prihitala z Golavabuke. Tako smo morali prenehati z obkoljevanjem.

Ta čas se je naša zaseda, ki je bila v zaščitnici, ponovno spopadla s sto vermani, ki so prišli že drugič iz Slovenj Gradca in ponovno smo jih z jurišem pognali v dolino. Ker so se mnogi vrnili v vojašnico brez opreme, so se v spremstvu policije vrnili po orožje.

Na večer se je moral naš prvi ba-

taljon zaradi velike sovražne premoči 650 vermanov in policije umakniti s položajev na Kopi. Brez žrtev se je vrnil na položaje pri Mačkovem križu, kjer se je brigada zbra-

la.

Sovražnik nas je še zasledoval. Naša četa je v zasedi pustila Nemce v bližino 50 metrov ter jih nato napadla. To je bil razlog za umik Nem-

cev v dolino. Spopadi so trajali od 8. ure pa vse tja do 21. ure zvečer. Nemci so pripeljali v Slovenj Gradec 14 mrtvih in 28 ranjenih, medtem ko je imela brigada le dva ranjena.“

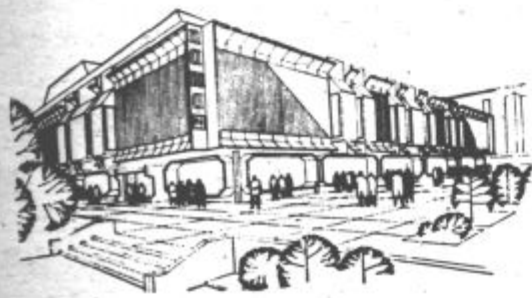

Slovenj Gradec, središče Mislinjske doline

Novi modni vzorci in barve za letošnjo pomlad tudi v metraži

na voljo najširša izbira tkanin

ZA PLAŠČE, KOSTIME, OBLEKE, ZA KRILA IN BLUZE, ZA SLUŽBO, ŠPORT IN SVEČANOSTI.

Za vse, ki se rajši oblačijo po svoji zamisli, je v

N nama

VELEBLAGOVNICA VELENJE

ZADNJE DNI PO SVETU...

LIBANON VRE

Libanon je podoben velikemu kotlu, v katerem vrejo pomešane strasti nasprotovanja. Kako močne so te strasti in kako ostru nasprotovanja, najbolje ilustrirajo podatki, da je v zadnjih nekaj dneh znova padlo več deset ljudi, prav toliko jih je bilo ranjenih, s čemer se je število žrtev v zadnjem nekajmesečnem obdobju povečalo že na več sto.

Tako stanje stvari ima seveda svoje posledice tudi na libanonski politični sceni, kjer so v upanju, da bo to pomagalo pomiriti položaj, ustanovili prvič po letu 1946 vojaško vlado, ki pa je padla že po osemindesetih urah.

V ozadju tega političnega vrenja so huda nasprotja med desničarsko usmerjenimi falangisti in palestinskimi komandosi. Falangisti menijo, da bi morali Palestinci zapustiti Libanon in oditi v kako drugo arabsko deželo, zakaj po mnenju falangistov so prav komandosi in begunci edini in resnični razlog za negotovost, ki grozi Libanonu. Dokler jih ni bilo v deželi, so Izraelci prizanašali Libanonu in si niso niti prilastili nobenega dela njegovega ozemlja, ko pa so prišli Palestinci, so jim sledili tudi Izraelci. Ti so namreč vsako akcijo, ki so jo palestinski komandosi izvedli z libanonskega ozemlja, takoj kaznovali z napadom na Libanon.

Zaradi vsega tega zagovarjajo falangisti mnenje, da so prav Palestinci „nesreča“ za Libanon in da morajo oditi.

Taka skrajna stališča seveda nimajo podpore v vplivnih bejrutskih krogih, vendar pa podpre brez slehernih omejitev nimajo tudi Palestinci, ki jim je vlada pred časom sicer odobrila svobodo delovanja in gibanja — vendar pod pogoji, ki jih morajo spoštovati.

Vojaška vlada, ki so jo ustanovili v trenutku, ko skorajda ni bilo videti nobene možnosti za kompromis med skrajnima stališčema obeh nasprotujočih si skupin, naj bi s politiko trde roke ukrotila Palestince... vendar je morala odstopiti, ker se je večina obrnila proti njej.

Palestinci imajo zelo vplivne zagovornike v samem vrhu libanonske politike, prav tako pa nedeljno podporo v arabskih prestolnicah, od koder prihajajo predlogi za pomiritev in strnitev

arabske fronte v skupnem boju proti Izraelu.

PLIBERK: NOVO OPOZORILO

V Pliberku, prijaznem mestecu na Koroškem, se je v nedeljo zbralo okoli 2000 koroških Slovencev na manifestaciji ob 30-letnici zmage nad fašizmom in 20-letnici podpisa avstrijske državne pogodbe.

Koroški Slovenci so v nedeljo znova jasno opozorili na še vedno neizpolnjena določila 7. člena avstrijske državne pogodbe, zlasti pa so odločno poudarjali, da se ne bodo pustili preštevati in ne bodo sodelovali v kakršnekoli preštevaniu manjšine.

Pred tem je bilo prav tako jasno rečeno, da so bili koroški Slovenci edini, ki so se med drugo svetovno vojno v nacistični Nemčiji bojevali na ozemlju Avstrije proti nacistom in da so ob tem utrpeli velike žrtve: več kot 1000 mrtvih in prav toliko ranjenih ter na stotine izseljenih in pobitih koroških družin. Za ceno teh žrtev so povzročili sovražniku več tisoč mrtvih in ranjenih, porušili so na stotine železniških vagonov, desetine lokomotiv, mostov in pomembnih industrijskih naprav, ki so služile nemškemu vojaškemu stroju.

Prav te žrtve so tudi omogočile ponovno rojstvo svobodne in suverene Avstrije, v kateri danes živijo koroški Slovenci kot lojalni državljani.

To pa jim tudi omogoča, da terjajo svojo pravico dosledno in čimprej. V Pliberku je bilo rečeno, da je treba nekaj storiti tudi za gospodarski razvoj Koroške in koroških Slovencev. Ena izmed ilustracij je kar kritičnega gospodarskega in družbenega položaja koroških Slovencev je bila tudi na zborovanju izrečena misel, da v javnih službah na Koroškem skoraj ni koroškega Slovencea.

Na zborovanju, ki je poteklo mimo (toda pod izrednim, že kar neverjetnim policijskim zavarovanjem, saj so organi varnosti rednih progah in posebej dogovorjenih prevozih za celotno območje Jugoslavije ter za slovenska narodnostna območja v Avstriji in Italiji.

stotkov od polne cene. Regres in popust bosta veljala med drugim za skupinska potovanja, za šolske in poučne izlete in za potovanja učencev, dijakov in študentov. Pravico do regresa imajo nadalje mladi stari do 27 let in spremljevalci skupin. Prevozniki bodo dajali popust za prevoze na rednih progah in posebej dogovorjenih prevozih za celotno območje Jugoslavije ter za slovenska narodnostna območja v Avstriji in Italiji.

TOVARNA — Strokovnjaki se že dlje ukvarjajo z mislijo, da bi v Sloveniji začeli v večjih količinah pridelovati sladkorno peso, s tem v zvezi pa naj bi tudi zgradili tovarno sladkorja pri Ormožu. Sladkorno peso naj bi pridelovali predvsem na Ptujskem polju, v Pesniški dolini in v Prekmurju. Da pa bi bila odločitev o sortah in načinu pridelovanja lažja, so se v nekaterih kmetijskih organizacijah skupaj z biotehnično fakulteto v Ljubljani odločili za poskusno pridelovanje sladkorne pese.

VARČEVANJE — Devizni varčevalci, ki izpolnjujejo določene pogoje, bodo v prihodnje najverjetneje dobili poleg rednih tudi dodatne obresti 2 odstotka na leto. Potem ko so sprejeli sklep, da bodo devizne naložbe v celoti obrestovali v devizah, bančniki najresneje razmišljajo še o drugih načinih, s katerimi bi naše delavce, ki delajo v tujini, spodbujali k temu, da bi svoje devize vezali v domačih bankah. Eden izmed predlaganih ukrepov bi bile še dodatne obresti za devizne varčevalce. Odobrili bi jih samo v določenih primerih — pogoj pa je, da bi naš delavec, ki dela v tujini, svoje devize vezal vsaj za dve leti, in po tem času namesto njih dvignil dinarje. Pravico do dodatnih obresti naj bi imeli tudi tisti, ki bi svoje devize namensko vezali za gradnjo stanovanj.

REGRES — V Ljubljani so podpisali družbeni dogovor o popustih in regresih za skupinska potovanja otrok in mladine v cestnem, železniškem in ladijskem prometu ter v prevozu z gondolskimi žičnicami. Podpisniki dogovora so se obvezali, da bodo zagotovili popust pri nakupu vozovnic, ki znaša 40 od-

POČASTILI SPOMIN

Na Paškem Kozjaku, kjer je legendarna 14. divizija v noči med 18. in 19. februarjem leta 1944 prebila sovražnikov obroč ter se premaknila čez Pako, so v nedeljo dopoldne krajani Dobrne, Pake, Konovega, Vinske gore, Vitanja in Strmca pri Vojniku, s proslavo počastili spomin na 30. obletnico zloma okupatorja in zmage naše socialistične revolucije. Med njimi je bilo tudi nekaj borcev „Štirinajste“, ki so položili vence k spomeniku dvema njihovima nekdanjima soborcema, ki sta padla med temi hudimi boji s sovražnikom.

Vsem zbranim — bilo jih je nekaj sto — je spregovoril predsednik medobčinske konference SZDL Celje Janko Ževart.

„Ko listamo po preteklosti, ne moremo in ne smemo mimo februarja 1944. Teh dni, ki bodo ostali v trajnem spominu vseh borcev 14. divizije, se gotovo spominjate še vsi starejši domačini. Znano vam je, da so Nemci takrat trdno sklenili — kot so tiste dni sami govorili in zatrjevali, da bodo 14. divizijo uničili do poslednjega moža. Paški Kozjak in Graška gora sta bila izbrana kot past, kjer naj bi se končala pot divizije. Če ne bi bilo jeklene volje, visoke borbene morale, poguma komunistov in skojčevcev, ki so na čelu kolon prebijali vse sovražnikove obroče, bi Paški Kozjak in Graška gora zares postala grobnica borcev 14. divizije. Tiste dni je zaradi mraza odpravljeno orožje, ki je bilo izdelano iz jekla, toda človek, borec

Štirinajste, ni smel in ni odpravljeno.

Ko te dni širom po Jugoslaviji proslavljamo 30. obletnico zmage nad fašizmom, ne moremo mimo tega, da se ne bi v mislih vračali na dni in čase, ko se je reševala usoda jugoslovanskih narodov. Preveč je bilo trpljenja in gorja, odpovedovanja in žrtev, da bi lahko danes, ko se poskuša razvrednotiti naš delež k zmagi nad fašizmom, molčali in da ne bi ponovno razgrnili pred svetovno javnostjo vse širine in veličine narodnoosvobodilnega boja...

Za jugoslovanske narode dan zmage ni bil dan darovanja, ampak dan še kako zasluženega plačila. Na oder zmagovalcev nismo stopili pri stranskih vratih, temveč smo do njega prišli po poti premaganja nečloveških naporov, grozotnih izgub, po poti zaliti s krvjo milijon sedemsto tisoč žrtev, po poti, na katero smo sicer padali, vendar nikoli omahovali. Prav

Na Paškem Kozjaku so se zbrali tudi nekdanji borci 14. divizije. Na proslavi sta govorila Stane Lavrič (prvi z desne) in Janko Ževart (drugi)

zato smo bili v preteklosti in bodo tudi v bodoče ne le zelo občutljivi do vseh poizkusov razvrednotenja deleža, ki so ga naši narodi prispevali k zmagi nad fašizmom, ampak tudi odločeni, da za vsako ceno bomo našo neodvisnost in pridobitve revolucije.

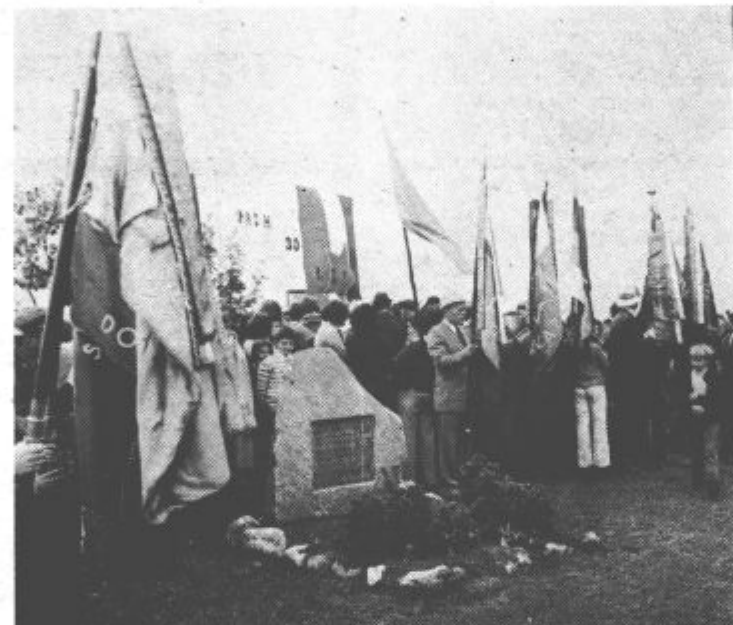
Potem ko je Janko Ževart spregovoril še o silovitem in nezadržnem napredku v tridesetih letih svobode, ki je ne le do temeljev spremenil zunanji videz naše domovine, temveč je globoko posegel tudi v strukturo naše družbe, je izrekel željo, da bi ti hribovski kraji ob skupnih naporih in sodelovanju vseh, še hitreje spreminjali podobo.

O hudih časih, ko so partizani tudi na Paškem Kozjaku v neenakem boju z okupatorjem bil bitko za to, kar imamo danes, je spregovoril Stane Lavrič, borec Štirinajste.

„Ko so mi moji tovariši dejali, da bi vas danes tu, na vaši proslavi pozdravil v imenu 14. divizije, sem rad sprejel to prijetno dolžnost; zato ker nas vežejo na te kraje spomini na težke, a slavne dni naše zgodovine, ko smo bojevali bitko za boljši jutri. In v tem boju so mnogi naši tovariši na grebenih in v globačah Paškega Kozjaka

darovali svoje mlado življenje. To nalogo pa sem sprejel le zlasti zato, ker danes slavi svoj 83. rojstni dan naš dragi tovariš Tito. Zato mu tudi mi ob tej priložnosti izrazimo naše iskrene čestitke in najboljše želje, da bi nas v miru in svobodi dolgo vodil. Tovariš Tito ima največ zaslug, da smo si sami priborili svobodo, da v svobodi živimo in ustvarjamo že 30 let. To je doslej najdaljše obdobje miru, ki ga je doživela naša domovina. Mir in svoboda, te mi koč skoraj magične in toliko krat z največjim spoštovanjem in pričakovanjem izgovorjen besede, nam danes zvenijo po vsem navadno, enostavno in preprosto! Vse to se nam za samo po sebi umevno. Toda ne pozabimo! Pot do teh zgodovinskih, dragocenih in najbolj zlatih pridobitev je bila dolga, trda in krvava. Hkrati je tudi veličastna, zmagovita in nepozabna.“

Po kulturnem programu, ki so ga pripravili združeni pevski zbori, recitatorji in godba ni pihala iz Male dole pri Vojniku, so se udeleženci te proslave na prostoru, kjer se stikajo meje celjske, velenjske in slovenske graške občine, sešli na tovariško srečanje.

Na prostoru, kjer se stikajo meje treh občin, so krajani Dobrne, Pake, Vinske gore, Vitanja in Strmca počastili spomin na 30. obletnico zloma okupatorja.

● V ŠALEŠKI DOLINI

500 NOVIH MLADINCEV

Občinska konferenca ZSMS Velenje je pripravila ob letošnjem prazniku mladih vrsto prireditev, prejšnji petek in v soboto pa so v goste povabili tudi vojake iz Celja ter Postojne, jim razkazali Velenje ter se z njimi pomerili na športnem področju.

V petek 23. tega meseca so priredili na osnovni šoli Anton Aškerc v Velenju osrednjo proslavo ob dnevu mladosti. Ob tej priložnosti so sprejeli v zvezo socialistične mladine več kot 500 učencev sedmih razredov osnovnih šol. Pred slovesno zaobljubo je spregovoril mladim o vlodi zveze socialistične mladine član predsedstva republiške konference Jože Krebl.

Na proslavi so podelili tudi

delo z mladimi v planinskem društvu.

Priznanja mladih družbenih delavcev so dobili Franc Avberšek, Milan Goršek, Boris Rak, Edo Kaš, Alojz Slemenšek, Drago Rogelšek, Marjan Domanjko, Eta Gaberšek in Iztok Hudomal.

Predsednike osnovnih organizacij z vseh šestih osrednjih šol občine in šest učencev je nagradilo predsedstvo za njihovo prizadevno delo v mladinski organizaciji ter za pridnost v šoli s knjižnimi nagradami. Na proslavi so razglasili tudi rezultate v tekmovalstvu za Kajuhov pokal, ki ga je tudi letos organizirala komisija za šport in rekreacijo pri občinski konferenci. V tekmovalju

so sodelovali mladi iz OO ZSMS in krajevnih skupnosti, šol in delovnih organizacij. Med OO ZSM iz krajevnih skupnosti so bili najboljši mladi iz Pesja, drugo mesto je zasedla ekipa iz Lajš, tretje Konovo itd. Med osnovnimi šolami je bila najboljša ekipa z OŠ Miha Pintar Toleda, ki se lahko tudi pohvali, da je najbolj množično sodelovala v tem tekmovalju; za kar je prav tako prejela diplomu.

Med osnovnimi organizacijami je TOZD so bili najboljši mladinci v Gorenju, gimnazijci pa med srednjimi šolami.

Na proslavi je učenka Jana Drenfenik iz Šmartnega ob Paki prebrala tudi pozdravno pismo za tovariš Tita, v katerem so mu izrekli tudi največ želja za zdravje in vse naj boljše ob rojstnem dnevu.

Slavko Volf izroča predstavnikom osnovnih šol izkaznice.

Občinska konferenca je pripravila tudi lep kulturni program, v katerem so nastopili vojaki iz Celja

Pionirji po poteh osvoboditve

V praznovanje 30-letnice osvoboditve rojstnega dne tovariša Tita so se zelo množično vključili tudi pionirji osnovnih šol velenjske občine. Sredi maja so se odpravili na pohode „Po poteh osvoboditve“. Obiskali so partizanske vasi: Pesje, Pleševac, Ravne, Zavodnje, Gorenje in Šentilj. Vsaka šola si je izbrala svoj kraj.

V vseh pionirskih odredih so se zelo skrbno pripravili na pohode. Izbrali so komandante brigad, bataljonov, čet, določili zastavonoše, bolničarje in intendante. Sestavili pa so tudi kulturniške skupine. Vsaka šola je predstavljala eno izmed brigad, ki so se pred tremi desetletji borile na tem območju za našo svobodo. Načrt pohodov so pripravili posebni štabi odredov, pomagali pa so jim tudi predstavniki vseh krajevnih

hovich otroških grl pa je vseskozi odmevala partizanska pesem.

Nepozaben pohod v mesecu, ko slavimo rojstni dan maršala Tita in v letu, ko minevajo tri desetletja zmage nad fašističnim okupatorjem, so pionirji sklenili s partizanskim mitingom v eni izmed vasi, ki so jo določili za svoj cilj.

V nedeljo na dan mladosti se je vseh šest brigad, bataljonov, oziroma odredov, zbralo v Topolščici na osrednji proslavi. Po

V Šentilju so prispeli že utrujeni in žejni. Zato so se jim zelo prilegla jabolka, ki so jim jih ponudili njihovi sovrstniki s podružnične šole v tem kraju.

Ko je bil miting končan, so se utrujeni, vendar veseli ob zvokih harmonike, ki jo je vlekel domačin Franc Vranjek, vrnili domov.

Po dobrih dveh urah so pionirji z osnovne šole Gustav Šilih prispeli v Šentilj.

skupnosti in osnovnih organizacij zveze socialistične mladine iz krajevnih skupnosti, ki so jih pionirji izbrali za svoj cilj. Na pohodu so pionirje spremljali njihovi največji prijatelji – borci, in seveda tudi učitelji.

2800 pionirjev, kcolikor se jih je udeležilo tega pohoda, je pot vodila mimo partizanskih grobov, na katere so polagali cvetje in na njih prizigali svečke. Ustavljali so se pri partizanskih hišah, kjer so jih domačini prav tako gostoljubno sprejeli kot partizane med vojno. Med potjo so vsepovsod – na izložbe – na okna, drevesa, električne drogove, ograje ... lepili lepake z napisi Živel Tito, Smrt fašizmu, svoboda narodu ... Ravno tako kot mladi partizani med narodnoosvobodilno vojno. Iz nji-

prihodu častne čete, v kateri so bili pionirji komandanti Tomšičeve, Bračičeve, Šerčerjeve in Zidanškove brigade ter Koroškega odreda in I. štajerskega bataljona ter čet, ki so sodelovale na pohodu, je komandant častne čete pionir Martin Cviren podal kratko poročilo o pohodu.

„V šestih partizanskih vaseh smo na lepo urejenih prostorih izvedli prave partizanske mitinge s kulturnim programom. 2800 rdečih rutic, naše zastave, naše pesmi in stotine letakov z rdečimi zvezdami in imenom tovariša Tita, je govorilo vsem ljudem, da pionirji ljubimo svojo domovino in da se radi seznanjamo s slavno preteklostjo svojega naroda in kraja; da bomo bolj razumeli srečno sedanost, v kateri ži-

Na improviziranem odru sredi travnika je kulturniška skupina izvedla lep program, borci, ki so bili z njimi, pa so spregovorili o hudih vojnih dneh.

vimo in se učimo, da bomo dobri delavci v naši socialistični družbi.“

Z veliko pozornostjo so nato pionirji prislunili besedam prvoborca Lojzeta Ribiča, ki je obudil spomine na dni, ko so pod vodstvom tovariša Tita odšli v gozdove trdno odločeni, da zlojijo sovražnika, čeprav bodo morali za to darovati življenje.

Pionirji so na zborovanju zaželeli iz vsega srca veliko sreče in zdravja tovarišu Titu ob njegovem 83. rojstnem dnevu.

V čestitki so zapisali: „Ljubimo te! Prav zato se učimo iz tvojih besed in tvojega življenja. Ko bomo veliki, se bomo z istim ognjem kot ti, borili za pravično stvar. Kadar izrečemo tvoje ime, ni to za nas prazna beseda. Pomeni nam vse, kar je najlepšega: svobodo, tovarištvo, pravičnost in socialistično domovino.“

Pionirji so v nedeljo skupaj s krajani, ki so se udeležili njihovega zbora, z velikim zanimanjem spremljali tudi nastop folklornih skupin iz Skopja, Varšave in Zelezne Kaple, ki so dan poprej v domu kulture v Velenju skupaj s pionirskimi folklornimi skupinami z osrednjih šol velenjske občine poželi veliko aplavza med gledalci v dvorani.

Po radvse prisrčnem programu, v katerem so sodelovali tudi velenjski godbeniki, so se zbrali ob tabornih ognjih, lakoto pa so si tešili s partizanskim golažem.

Med potjo so izložbena okna, drevesa, drogove, ograje ... krasili z raznimi revolucionarnimi gesli in zastavami.

Bili smo med rudarji

V mesecu maju smo doživeli veliko prijetnih dni. Vsem, ki so nam pomagali ob različnih prireditvah, bi se radi prisrčno zahvalili. Pri SND smo spoznali življenje in delo rudarjev. Da bi popestrili pouk, je tovariša povabila v razred strokovnjaka, ki nam je pripovedoval o rudniku. Veseli smo, da je tovariš ing. Zdravko Oblak žrtvoval svoj prosti čas za nas. Njegovo zanimivo pripovedovanje nas je pritegnilo tako močno, da niti nismo opazili, kdaj sta minili dve uri. Ob koncu ure je tov. inženir z nami veselo zapel partizansko pesem.

Radi bi se zahvalili tudi tovarišem, ki so nam pomagali ob ekskurziji na RLV. Prav gotovo bo vsem šolarjem ostal dolgo v spominu sprejem na Glinškovem jašku. Ob prijetnem pripovedovanju naših vodičev na jašku v Prelogah smo spoznali kočček rudarjevega življenja. Seznanili smo se s težavami rudarskega poklica. Vsem rudarjem želimo veliko delovnih uspehov in čim manj nesreč!

Učenci 3. razr. Osnovne šole Gustav Šilih Velenje

Kruh in jabolka

Letos, ko po vsej naši domovini praznujemo in proslavljamo veliki dogodek – 30. obletnico osvoboditve, smo tudi pionirji osnovne šole Gustav Šilih počastili to spominsko obletnico. 15. maja smo se odpravili na pohod osvoboditve. Pionirji od 1. do 8. razreda smo predstavljali Tomšičevo brigado, posamezne razredne skupnosti pa so bile bataljoni. Šli smo po Velenju, skozi novo naselje v Bevčah, preko Kožlja v Laze do središča Šentilja. Kjerkoli smo šli ali se ustavljali, so nas pozdravljali in prijazno sprejeli. Delili so nam kruh in jabolka.

Naš pohod je uspel in zato se prav iskreno zahvaljujemo predstavnikom krajevnih skupnosti Šentilj, mladincem, borcem, kmetom, ker prav ti so omogočili, da nam bo ta dan ostal v najlepšem spominu.

Pionirji pionirskega odreda Ivan Kovačič – Efenka na Osnovni šoli Gustav Šilih

Svoboda je radost

Množičnega pohoda po poteh osvoboditve se niso udeležili le učenci višjih razredov, ampak so bili med njimi tudi najmanjši – prvo in drugošolčki. Ko so se že nekoliko odpočili, potešili prvo lakoto in žejo, smo štiri izmed njih vprašali, kaj je za njih SVOBODA.

Sprva so nekoliko sramežljivo molčali, kot da bi se bali, da bomo njihove odgovore ocenjevali po šolsko.

Toda pionirji in pionirke, s čepicami na glavi in lesenimi puškami v rokah, so se kmalu opogumili. Njihove besede smo zapisali tako kot so jih izrekli, otroško, enostavno ... čeprav so bili odgovori kratki, so nam veliko pomenili.

rišice. Učiti pa se moramo, da bomo kaj znali.“

ALEŠ OJSTERŠEK: „Svoboda je to, da je mir med ljudmi. Da nihče ne zaslišuje in pretepa mamico in očka. Da ni med nami sovražnikov, ki bi požigali hiše, ubijali talce ... da smo veseli in srečni!“

NIKO SOŠEC: „... da me vedno, ko pridem iz šole, doma čakata očka in mamica. Da nam ni treba stradati. Svoboda so nam deli partizani in tovariš Tito. Zato ga imamo radi. Padlim partizanom pa prizigamo svečke na grobovih.“

MIRJANA ROBIČ: „Svoboda je to, da ni več vojne ... Da se lahko igramo brezskrbno in se nam ni treba bati fašistov, ki bi na nas streljali in nas preteпали.“

ALEKSANDRA SLEMENIK: „... da nas nihče ne strelja, pretepa. Nam ne požiga hiše. Svoboda mi pomeni veliko radost. Srečna sem, da se lahko v miru igram in hodim v šolo, v kateri nas učijo slovenske tova-

Mirjana Robič

Aleksandra Slemenik

Aleš Ojsteršek

Niko Sošec

Občani slovenjgraške občine praznujejo

PROGRAM

priditev v počastitev praznika občine Slovenj Gradec in 30-letnice zmage

PETEK, 30. MAJA:

17.00: zbor enot teritorialne obrambe in mladine v Doliču in odhod na pohod „Po partizanskih poteh Mislinjske doline ob 30-letnici zmage“

SOBOTA, 31. MAJA:

19.00: koncert pevskega zbora slovenske gimnazije iz Celovca v avli osnovne šole „Franjo Vrnč“ v Slovenj Gradcu
20.00: partizanski miting v Podgorju
20.00: partizanski miting v Pamečah

NEDELJA, 1. JUNIJA:

9.00: promenadni koncert godbe Podjetja za PTT promet Maribor na Glavnem trgu v Slovenj Gradcu
11.00: slovesnost ob otvoritvi telefonske zveze s Selami, zaključek pohoda „Po partizanskih poteh Mislinjske doline ob 30-letnici zmage“ in partizanski miting na Selah pred šolo
14.00: otvoritev lovske kočice Lovske družine Slovenj Gradec na Pežlovem vrhu na Selah

PONEDELJEK, 2. JUNIJA:

15.00: zaključek TRIM tedna na nogometnem igrišču v Slovenj Gradcu in podelitev priznanj najboljšim
17.00: literarni večer ob 10-letnici literarnega kluba v prostorih šolskega centra Slovenj Gradec

TOREK, 3. JUNIJA:

15.00: občinsko sindikalno prvenstvo v malem nogometu na rokometnem igrišču v Slovenj Gradcu

SREDA, 4. JUNIJA:

15.00: odbojgarski turnir članskih ekip na igrišču v Mislinju
18.00: prijateljska rokometna tekma Slovenj Gradec: Slovan na rokometnem igrišču v Slovenj Gradcu
18.00: promenadni koncert Delavske godbe Slovenj Gradec v Parku herojev v Slovenj Gradcu

ČETRTEK, 5. JUNIJA:

16.00: otvoritev zdravstvenega doma v Mislinji in poslovalnice Ljubljanske banke
16.00: kegljaški četverboj na kegljišču „Nama – Zanja“ v Slovenj Gradcu
17.00: revija pevskih zborov otroških vrtcev „Ciciban poje“ v avli osnovne šole „Franjo Vrnč“ v Slovenj Gradcu

PETEK, 6. JUNIJA:

19.00: telovadna akademija TVD Partizan Slovenj Gradec

SOBOTA, 7. JUNIJA:

9.00: tekmovanje za V. Šačev memorial pri Popijalu na Legnu
14.00: začetek slovenskega pionirskega šahovskega prvenstva v avli osnovne šole „Franjo Vrnč“ v Slovenj Gradcu
15.00: otvoritev obnovljenih Paučkovih bolnišnic na Legnu
17.00: partizansko srečanje pri Popijalu na Legnu
19.00: revija pevskih zborov lovskih družin Slovenije v Podgorju

NEDELJA, 8. JUNIJA:

9.00: svečana seja Občinske skupščine Slovenj Gradec v novi hali Tovarnomeril v Pamečah
11.30: otvoritev novih proizvodnih prostorov Tovarnomeril v Pamečah
15.00: ljudsko rajanje v Pamečah

GOSTINSKO PODJETJE „POHORJE“ SLOVENJ GRADEC

OBIŠČITE NAŠE GOSTINSKE OBRATE. PREPRIČAJTE SE O NAŠIH SPECIALITETAH, HITRI POSTREŽBI IN UGODNIH CENAH.

ZA OBISK SE PRIPOROČA KOLEKTIV IN ČESTITA OB PRAZNIKU OBČINE SLOVENJ GRADEC

Bovarna usnja *Slovenj Gradec*

TOZD UTEKS TOZD NTU

PROIZVAJAMO:

- vse vrste podplatnega in galanterijskega usnja
- okvirce za šivano in lepljeno obutev
- ekstrudirane izdelke
- gumirano žimo za pohištvno in avtomobilsko industrijo
- ko-si kape
- latexirani kokos
- polyuretanske pene

CENJENIM KUPCEM PRIPOROČAMO SVOJE KVALITETNE IZDELKE IN ČESTITAMO ZA PRAZNIK OBČINE SLOVENJ GRADEC!

DES

Podjetje za distribucijo električne energije Slovenije
Ljubljana n. sub. o., Ljubljana, Hajdrihova 2

TOZD ELEKTRO SLOVENJ GRADEC

b. o., Slovenj Gradec, Francetova c. 12

oskrbuje z električno energijo območja občin Dravograd, Velenje, Ravne na Koroškem, Radlje ob Dravi in Slovenj Gradec

Projektiramo, gradimo in vzdržujemo električne naprave, izvršujemo instalacije, vršimo servisne usluge

ZA PRAZNIK OBČINE SLOVENJ GRADEC ISKRENO ČESTITAMO!

GRADBENO PODJETJE

Telefon številka 84-171 — Telegram: Gradbeno podjetje Slovenj Gradec — Ziro Slovenj Gradec 5184-601-13609
VISOKE — NIZKE GRADNJE — OBRATNIŠKA DELA — KONTROLNIŠKA DELA — INSTALACIJSKI OBRATI

Slovenj Gradec

POSLOVNI PREDMET PODJETJA JE:

- visoke in nizke gradnje ter adaptacije
- vodovodno inštalaterstvo
- kleparstvo
- elektroinstalaterstvo
- stranska dejavnost: keramičarstvo — pečarstvo
- izdelovanje stavbnega pohištva in opreme
- skladiščna prodaja betonskih izdelkov, kleparskih izdelkov, ključavničarskih izdelkov, izdelkov iz umetnega kamna, gradbenega materiala (gašeno apno), schiedel dimničnih elementov
- opravljanje javnega prevoza blaga v notranjem prometu — prostem cestnem

S svojimi konkurenčnimi cenami in solidno izvedbo se priporoča kolektiv.

POSLOVNIM PRIJATELJEM IN VSEM DELOVNIM LJUDEM ČESTITAMO OB PRAZNIKU OBČINE SLOVENJ GRADEC!

TOZD VELEBLAGOVNICA SLOVENJ GRADEC

ČESTITA ZA PRAZNIK OBČINE SLOVENJ GRADEC VSEM SVOJIM POSLOVNIM PARTNERJEM IN DELOVNIM LJUDEM. NA VSEH ODDELKIH VAM NUDI BOGATO IZBIRO VSEH VRST DOBRIN ZA VAS IN ZA VAŠ DOM, ZA REKREACIJO IN SPORT.

ZA OBISK SE PRIPOROČA KOLEKTIVI!

SPLOŠNA BOLNIŠNICA SLOVENJ GRADEC

ČESTITAMO IN POZDRAVLJAMO OB PRAZNIKU OBČINE

KMETIJSKA ZADRUGA Slovenj Gradec

opravlja naslednje dejavnosti:

- lastna kmetijska proizvodnja
- kooperacijska proizvodnja
- trgovina z reprodukcijskim in gradbenim materialom
- mesarstvo
- transport
- hranilno kreditna služba

ZA OBČINSKI PRAZNIK ISKRENO ČESTITAMO SVOJIM ČLANOM, DOBAVITELJEM IN ODJEMALCEM

KOROŠKI ZDRAVSTVENI DOM

TOZD Slovenj Gradec

ČESTITAMO DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM ZA PRAZNIK OBČINE SLOVENJ GRADEC

TOVARNA MERIL SLOVENJ GRADEC

Za 540-članski delovni kolektiv tovarne meril iz Slovenj Gradca sta bila za lansko leto značilna dva dogodka. Slavili so 70. obletnico obstoja, med praznovanjem občinskega praznika pa so slovesno položili temeljni kamen za novo proizvodno halo v novi industrijski coni v Pamečah, ki jo bodo slovesno odprli v nedeljo 8. junija, ko bo v njej slavnostna seja slovenjgraške občinske skupščine.

Pred dnevi smo obiskali ta delovni kolektiv, v katerem je več kot 40 odstotkov vseh zaposlenih žensk, z željo, da se seznamimo s sedanjim razvojem ter z načrti v prihodnje. Na vsa zastavljena vprašanja nam je rade volje odgovarjal direktor tovarne Franc Krpač, dipl. inž.

„Naša tovarna je nastala leta 1904 iz mlinov, ki so bili postavljeni ob Mislinji. Lastništvo nad mlino je prehajalo iz rok v roke. Leta 1927 je tovarno kupil Ivan Mikolič, ki je v sebi združeval lastnosti dobrega organizatorja proizvodnje in dobrega poznavalca tržnih zakonitosti. Proizvodne prostore je razširil in začel izdelovati šolski pribor, otroške igrače ter drobno galanterijo.

Med vojno je okupator ves proizvodni program preusmeril. Pakoj po vojni so se začeli vračati na delo nekdanji delavci, ki so bili demobilizirani iz NOB. Leta 1949 je bilo v tovarni že okrog 300 delavcev.“

Velika pridobitev – nova proizvodna hala v Pamečah

NOVA PROIZVODNA HALA V PAMEČAH

Ker je bilo delo v obstoječih delavnicah zelo oteženo, so začeli načrtno odpravljati težave. Leta 1954 so zgradili nov strojni oddelek. V njem so začeli proizvajati zložljiva merila, leseni šolski pribor, gozdarske mere in galanterijske izdelke. Večanje proizvodnje je omogočilo, da je tovarna začela svoje izdelke izvažati tudi na tuje tržišče.

Vse večja rast proizvodnje in števila zaposlenosti so vodstvo tovarne silile k razmišljanju, da je treba povečati proizvodne zmogljivosti. Dozidati so morali nove proizvodne prostore. Največja investicijska vlaganja so bila izvedena v letih 1960 – 65, ko so obnovili tudi lesni obrat. V njem danes izdelujejo leseni šolski pribor, lesene libele, zložljiva merila in galanterijske izdelke, ki jih izvažajo tudi na zahodno konvertibilno tržišče. V tem času je stekla proizvodnja še v obratu plastike, kjer izdelujejo plastični šolski pribor, logaritmična računala in druge izdelke za potrebe domače industrije, ki deluje v sklopu podjetja Slovenjales.

V tretjem kovinskem obratu izdelujejo kovinske kotnike, alu-libele, tračne metre in druge izdelke za potrebe domačega trga. Kljub menedni rasti proizvodnje so se v tovarni zavedali, da so v preteklosti vse premalo vlagali v sredstva za razširjeno

reprodukcijo. Začeli so razmišljati o združitvi z nekim večjim podjetjem. Izbrali so Slovenjales iz Ljubljane in 1.1.1973 postali organizacija združenega dela Slovenjales – tovarna meril Slovenj Gradec v sklopu sestavljene organizacije združenega dela Slovenjales proizvodnja in trgovina Ljubljana.

Soudeležba Slovenjales in bančna sredstva so nam omogočila, da smo se lahko lotili izdelave srednjeročnega programa proizvodnje, ki predvideva do leta 1976 znatna investicijska vlaganja. Z investicijo 45 milijonov novih dinarjev v osnovna in 18 milijonov v obratna sredstva se bo zvišal celotni dohodek od 56 milijonov po zaključnem računu v letu 1974 in ob povečanju števila zaposlenih 540 na 680 na približno 160 milijonov dinarjev konec prihodnjega leta. Približno za trikrat pa naj bi se v tem času povečal tudi izvoz od sedanjih 16 milijonov dinarjev na 50 milijonov.“ je povedal direktor. Program investicij so v tovarni razdelili na dva dela. Ker so sedanjí prostori pretensni in tudi že zastareli, so najprej začeli graditi novo proizvodno halo v Pamečah pri Slovenj Gradcu. V to halo s površino 4700 kvadratnih metrov bodo premestili proizvodnjo obrata plastike in kovinski obrat z orodjarno. Gradnja hale je tako rekoč že končana in ob zaključku

praznovanj ob letošnjem občinskem prazniku vse Mislinjske doline jo bodo uradno izročili namenu.

Druga faza zajema vlaganja v največji lesni obrat, ki se bo razširil na prostoru, kjer je sedaj tovarna. Predvidoma bo v njem stekla proizvodnja sredi prihodnjega leta.

V našem pogovoru z direktorjem Francem Krpačem nas je tudi zanimalo, kakšna je notranja organiziranost kolektiva, oziroma če tudi pri njih razmišljajo o ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela.

„Pred to našo nalozbo še niso bili dani pogoji“, je dejal direktor, „za ustanavljanje TOZD, čeprav bi bili lahko to storili glede na število zaposlenih. Po končani drugi fazi bomo tudi v našem kolektivu ustanovili TOZD. Že sedaj razmišljamo, da bi bilo najbolje, če bi vsak izmed treh obratov (lesni, kovinski in obrat plastike) postal svoj TOZD.“

Ob koncu našega pogovora je dipl. inženir Franc Krpač še poudaril, da bo uresničitev srednjeročnega proizvodnega programa omogočila kolektivu, ki je na tretjem mestu po velikosti kot tudi glede starosti v občini Slovenj Gradec, normalno ekonomsko bazo za dobro poslovanje, vsem zaposlenim pa čimvečjo socialno varnost.

Rudarsko Velenje do ustanovitve stare Jugoslavije

PIŠE: PETER FICKO

2

RAZŠIRITEV RUDARSKE POSESTI

Novi lastnik je najprej začel s preiskovalnimi in pripravljalnimi deli. Tako so pri raziskovanju premogovnih slojev – vrtali so na 16 krajih – prišli do pomembne ugotovitve, da je od roba premogovne kačunje proti sredini, kjer so sloji premoga vedno bolj nagnjeni in debelejši, jamski zaklad zelo bogat. Na enem mestu so celo odkrili 115 m debel sloj premoga, nad katerim pa je bilo 196 m gline. Na osnovi teh raziskav so ugotovili, da je pod površino 4,2 km² okrog 800 milij. ton premoga. V tem času je verjetno velenjski premog doživel tudi prvo kemično analizo, ki so jo izdelali na tehnični visoki šoli v Gradcu in rudarski akademiji v Leobnu. Prav te zelo ugodne geološke ugotovitve so Lappa neprestano silile, da je večal svojo rudarsko posest. V času svojega lastništva je zato kar trikrat zaprosil pristojne rudarske oblasti za podelitev jamskih polj in je v svojih prošnjah vedno uspel. Tako je prvič zaprosil za koncesijo štiri jamskih polj leta 1887. Ta so dobila ime po tedanjem vladarju kot Jamska polja Franca Jožefa. Prostorsko so zajemala svet vzhodno od naselja Škal, vzdolž stare ceste Velenje – Šoštanj in južno, severno in vzhodno od sedanjega turistično urejenega jezera in so segala na obdajajoči gričevnati svet. V zapiskih prvič najdemo, da ta polja sestavljajo „Premogovnik Šaleška dolina.“

Že naslednje leto je lastnik rudnika dobil še štiri jamska polja. Prostorsko so obsegala svet med Staro vasjo in Pesjem, do sedanje železniške proge na južni ter na severni strani do stare ceste Velenje–Šoštanj. Tretjič in zadnjič, to je leta 1889, je Lapp dobil nadaljnja štiri jamska polja. Ta so na površju segala na ravnico, kjer je stala zelo stara vasica Škale, s svojim središčem in na gričevnati svet njenega zaledja, kjer so bile raztresene posamezne kmetije. Tedaj verjetno še nihče ni slutil, da bo ta poslednja Lappova koncesija vzrok, da bo vasica Škale kasneje propadla in izginila z zemeljskega površja.

„Premogovnik Šaleška dolina“ si je tako ustvaril obsežno eksploatacijsko območje (Jamska polje cesarja Franca Jožefa), ki ga je sestavljalo 46 dvojnih in dve enojni meri in še obe enojni stari rudarski meri v Hrastovcu.

Leta 1913 so Lappovi dediči (Daniel p. Lapp je umrl 1910, njegovi otroci (4 sinovi in 2 hčeri), dobili štiri jamska polja kot nadaljevanje obstoječega eksploatacijskega območja proti vzhodu, na področju Sv. Brica. Ta jamska polja so imenovali v spomin umrlemu lastniku – Danielova polja. V prostorskem pogledu so bila Franc Jožefova polja v katastrskih občinah Škale in Velenje, medtem ko so Danielova polja segala deloma še v Škale, in še v katastrsko občino Sv. Bric, deloma Velenje.

Pako in Šalek. Poleg notranje posesti je za rudarsko dejavnost potrebna tudi površinska zemljiška posest: za rudniške naprave, stanovanja in komunikacije. V te namene je Lapp kupal zemljiško posest le v primeru, kadar jo je nujno potreboval. To potrjuje znano dejstvo, da Lapp ni razpolagal z zadostnim kapitalom. Tako je kupal zemljo za potrebe tehnološke naprave in najnujnejša stanovanja, ali kadar je bila zemljiška posest preveč škodovana.

TEHNIČNE ZNAČILNOSTI RUDNIKA IN PROIZVODNJA

Lapp je najprej poglobil in uredil prestonaslednika jašek (globok 90 m), naslednje leto 1888, pa je zgradil osrednjo tehnično napravo: izvozni jašek, ki mu je dal ime Franca Jožefa jašek (globok 156 m in širok 4 x 4 m). In spet leta 1894 je zgradil še en jašek na Glini. Izvozni jašek je bil na sredini eksploatacijskega območja. Ostala dva, namenjena zračanju jame, sta stala: Rudolfova na vzhodni in Glinškov jašek na zahodni strani Franca Jožefovega jamskega polja. Podjetni lastnik se je zavedal, da urejene komunikacije v rudniku še niso vse in da so za uspeh rudnika ravno tako pomembne makroprometne razmere. Zato je bil med prvimi za to, da bi zgradili Savinjsko železnico. Želez je povezavo s Celjem. Zaradi tega se je povezal z železniškim strokovnjakom Edvardom Klemensiewiczem. Z njim je zaprosil pristojne oblastvene organe, da izdajo dovoljenje za gradnjo in obratovanje na normalnotirni progi Celje–Šoštanj–Velenje, kakor tudi za subvencijo iz državne blagajne. Na političnem polju in v idejnem pogledu je pomemben Miha Vošnjak kot poslanec, ki je delal za koristi svojega naroda. Pomemben cilj mu je bil doseči izgradnjo železnice. Tako je uspelo vsem skupaj navdušiti občine in okraje, skozi katere bi šla proga, da bi vplivali na višje oblastvene organe in jih prepričali o življenjski pomembnosti železnice. Uspeh je bil dosežen, tako, da je deželni od-

aprila 1891, otvoritev proge pa je bila še isto leto 27. decembra. Pri vsem tem je zanimivo še to, da je moral Lapp podpisati odločbo, kjer zagotavlja deželnemu odboru letni dohodek od železnice 115.000 goldinarjev. V primeru, da ta dohodek ne bo dosežen, mora plačati razliko do te vsote. In res, skoraj vsako leto je moral plačati razliko.

Leta 1892 je začel rudnik v celoti obratovati, kajti do tedaj so bila vsa dela in naprave, ki si jih je Lapp začrtal, dokončane. V tem času so bile izgotovljene tudi raziskovalne proge. Te so potekale od Franca Jožefa izvoznega jaška na vse strani (imele so profil 3 x 3 m), vse do konca premogovnih skladov. V času pripravljalnih del je bila proizvodnja zelo nizka. Tako imemo podatke, da so leta 1888 nakopali le 12.059 ton premoga. Toda od leta 1892 proizvodnja občutno narašča in doseže višek v vsem času Lappovega podjetništva leta 1896, ko je izkopal kar 124.473 ton premoga. V glavnem pa se je letna proizvodnja gibala pod 100.000 ton, enkrat več, drugič manj. Kot v skupni proizvodnji se spreminjajo podatki tudi pri delovnem učinku kopača v jami, ki ne kažejo progresivne rasti. Največ je prišlo na kopača 3,2 tone, najmanj pa 1,6 tone na dmino. Število zaposlenih rudarjev se je gibalo v času Lappovega lastništva med 110 in 400. Premog, ki so ga pripeljali iz izvoznega jaška, so sortirali na suhi separaciji, saj je že iz jame prihajal čist, nato pa so ga odlagali na skladiščni prostor (deponijo). Za hitrejši odvoz premoga so leta 1905 do deponije iz Pesja, od glavne proge, zgradili rudniško železnico.

Vse kaže, da Lapp ni bil zadovoljen s tem, kar je napravil. Hotel je povečati kalorično vrednost lignita, da bi ga lahko prodajal po višji ceni. Zato je leta 1901 zgradil v bližini izvoznega jaška tovarno briketov ali sušilnico premoga. Vendar se ta ni obnesla in je med prvo svetovno vojno prenehala z delom. Vemo pa, da so stroji izdelali v 24 urah 5 do 5,5 vagonov briketov. Njihova kalorična vrednost je znašala 4280 kalorij.

Nadaljevanje prihodnjic

Bo pač počakala do Puerta Rica, da bo tam z Johnnyjevo pomočjo kupila novo garderobo.

Sofer je bil videti nerazpoložen, ko ga je prosila, naj jo zapelje do Transportnega letališkega terminala. Le zmignil je z rameni in se zaustavil pred glavno stavbo letališča Le Guardia. Plačala mu je 7,5 dolarja in vstopila v stavbo. Ozirala se je naokrog, če bi kje ugledala gospoda Berwalda, ker je pač menila, da bi po njegovih zamislih morala potovati skupaj. Toda, ko ga ni bilo nikjer, je stopila pred vhod, pokazala vozovnico in potni list, pa je bil mlad uslužbenec melce začuden nad njo, a ji je ljubezljivo

● **RONALD KIRKBRIDE**

JUKI OKANO

pojasnil, da je to letališče prav na koncu pristajalnih stez. Zato mora iz te stavbe pri stranskih vratih in prav do konca letališča, kjer so hangarji.

Ze je hotela stopiti skozi stranska vrata, ko se je spomnila da je gospodu Wentworthu obljubila, da mu bo sporočila, kje se nahaja Johnny. V kiosku je kupila razglednico in napisala:

Dragi gospod Wentworth – gospod Berwald detektiv, je rekel, da je Johnny v Puerto Ricu. Jaz sem na letališču in čez deset minut se odpeljem. Zelim vam vse najboljše. Yuki!

Razglednico je potisnila v poštni nabiralnik in odšla do hangarjev. Po dolgem času je prispela na oddaljeno malo letališče s hangarji, tam pa jo je veselo pozdravil gospod Berwald. Klobuk je zamenjal za čepico z dolgim ščitnikom, oblečen pa je bil v flanelaste hlače in usnjen suknjič.

„Hej, gospodična Okano! Takoj se bova odpeljala! Bal sem se, po vsem tistem, kar se je večeraj zgodilo... toda, hvala bogu, prispeli ste živi in zdravi. Imela bova čudovito potovanje, to vam zagotavljam, in prav kmalu bova dokončala najino proizvodnjo. Berwaldovo zastopanje za letalske usluge vas ne bo razočaralo!“

Zdaj je Yuki pred lopo zagledala majceno, staro vojaško letalo, vse popisano z detektivskim priimkom. Od strahu ji je srce kar zastalo.

„Vozite letalo? Ste pilot?“

„Tako je,“ je rekel smeje. „Časi so takšni, da moraš vedno imeti v ognju več železa. Poklic detektiva ni tako donosen, kot bi si kdo mislil. Žal, trenutno so moji poleti namenjeni tovoru, ne pa potnikom, a ni pomoči. Danes pa ne vidim tovara, zato vam je moje letalo na razpolago.“

„Kakšno pa je?“ je vprašala v strahu.

„C-46 Curtiss Commando,“ je ponosno odgovoril.

„Mislite, da se bo dvignilo od tal?“

„Kaj vas sili, da sploh pomislite na to?“

„Videti je tako so-sohu.“

„Mislite na japonsko letalo?“

„Ne, kot stari, stari oče. Zelo staro.“ Smeh je ugasnil na njegovem obrazu. Popeljal jo je do repa letala in rekel: „Vstopite, prosim, skrbri pa prepustite meni, gospodična Okano.“

„Toda, kaj pa če se stroj zaustavi?“

„Saj imava dva stroja.“

„Kaj pa če se oba zaustavita?“ Ni ji odgovoril, le porinil jo je v letalo in za njo zaloputnil vrata. Yuki je sedela na sedežu pomočnika pilota, poleg gospoda Berwalda, ki je ves čas z megafonom odgovarjal na vprašanje in odgovore poslušal s slušalkami, ki jih je obesil na ušesa. Po eni uri vožnje je pred seboj zagledal velike bele valove in modre širjave morja. Berwald je izključil aparate, vključil avtomatičnega pilota in se z olajšanjem stegnil po sedežu.

„Kdaj bova prispela v Puerto Rico?“ je vprašala Yuki.

„Gospodična Okano – moram se vam zaupati. Trenutno ne letiva v Puerto Rico.“

„Kaj hočete reči? Kam peljete Yuki s to neumno stvarjo? Ste mar separ ali kaj? Ste mar Yuki ugrabili?“

„Počasi,“ je rekel prijazno. „Nimam dovolj goriva, da bi preletela do San Juana. Toda imam tovariša, ki dela na letališču Bermudi. Točneje, je moj partner. Jutri nama bo preskrbel dovolj goriva za pot?“

„Kje pa so Bermudi?“

„Kar dobro glejte v daljavo, pa jih boste opazili približno čez tri ure. Ne morete jih zgrešiti. Videti so kot velik trnek za ribe.“

„Ampak, jaz nočem v Bermude!“ je Yuki ugovarjala. „Nimam nič obleke.“

„Pomirite se,“ je rekel in potegnil iz žepa zavojček arašidov. „Saj menda nočete skočiti v Atlantski ocean? Ne pozabite, da imava skupaj le sto dolarjev. Morava storiti vse, da se z njimi preživiva, dokler ne poiščeva sira Galahada.“

Počasi je vse natančno premislila, potem pa rekla: „Zakaj pa nimate denarja, gospod Berwald? Vi ste dober detektiv, imate potovalno agencijo, veliko letalo...“

„Življenje ni lahko. Nisem imel veliko sreče. Rojen sem bil v Brooklynu in moral sem skrbeti za svoje mlajše brate in sestre – deset nas je bilo, ko sta oče in mati umrli v prometni nesreči. Nato so me poklicali v vojsko in me kot letalca poslali v Korejo. To je bila velika priložnost, a prispel sem tja, ko se je vojna že končala. Nato so me odpustili in mi dali toliko, da sem lahko kupil polovico te stare škatle. Vedno sem želel prevažati potnike, pa celo Piper Apač stane petdeset tisoč dolarjev. Tega sva dobila za deset. Ker imava dovolj posla z njim, sem se lotil še detektivskega poklica in organiziral potovalno agencijo.“

„Kje pa bova na Bermudih prespala?“ je vprašala v dvomu.

„Za to bo že poskrbel moj tovariš. Stanuje na svoji barkači v Salt Kehlu in pozna Reggia Cooperja, lastnika Glencoe, najbolj srčkane male luknje...“

„Kaj pa je to barkača?“

„To je čoln na pontonih... ima motor in vesla. Mogoče bi naju malo popeljal naokrog. Ob vsem se bova še malce zabavala.“

„Rajši bi počakala in se zabavala, ko bova našla Johnnyja.“ je rekla pomembno, potem pa spet obmolknila.

»OPERACIJA TIT

Zgodilo se je 6. junija 1944, ko so borci odporniškega gibanja v Kopenhagnu porušili to-

varno Globus, ki je izdelovala dele za nemško vojno letalstvo. Po besedah vodje skupine An-

dersona je bila to največja akcija in sabotaža na Danskem. Sicer pa so danski rodoljubi med

vojno opravili več kot 2670 sabotaž, poškodovali in porušili 840 tovarn in delavnic, 25 nemških vojnih objektov in opravili več kot 5000 sabotaž na železnici.

– Akcijo smo skrbno pripravili, se spominja Anderson. Okrog šestih zvečer smo se približali tovarni. Vhodi so Nemci zaščitili z betonskimi bunkeri in mitralješkimi gnezdi. Po bližnjih ulicah smo zakopali voharje, da bi s tem preprečili vhod Nemcev, kajti blizu je bila nemška vojašnica. Tokrat smo prvič napadli tovarno, ki so Nemci spreminili v vojno trdnjavo. Bombaši so zavzeli vhod. Razorožili smo stražarje, se pognali na dvorišče in v kratkem času opravili nalogo: tovarna je bila porušena. Porabili smo 200 kilogramov eksploziva. Vse je bilo končano v petnajstih minutah.

V tem času smo že veliko govorili o Titu in jugoslovanski

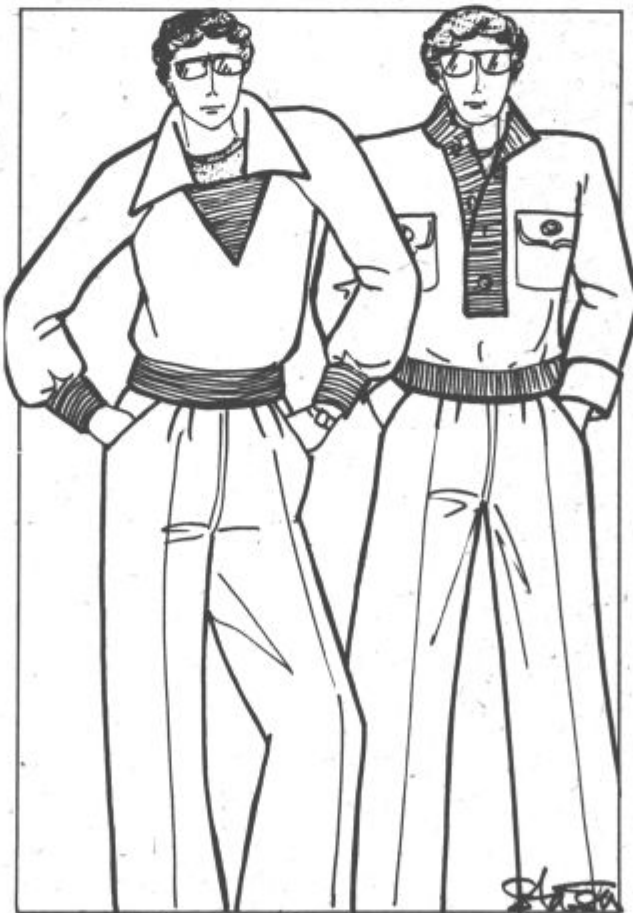
Ko je predsednik Tito obiskal Dansko, se je poklonil žrtvam odporniškega gibanja

Razrušena tovarna ob „Operacijo Tit“

● **MODNA KREATORKA STAŠA**

Njegovo modno poletje

Da bo sodoben moški preživel poletje kar se da veselo, sproščeno in brezskrbno, ga bo letošnja moda oblekla temu primerno.

Če bo zaradi službenih obveznosti in ob drugih priložnostih že moral obleči obleko, bo to lahko, svetla poletna obleka, največkrat sešita iz priljubljenega gabardina.

Vendar pa obleka to poletje sploh ne bo obvezna. Nadomestile jo bodo drugačne modne kombinacije, zelo športno ubrane, kot so preprosti bluzoni, jacketi ali anoraki, prijetne športne srajce in tanki puloverji, pa majice pod srajcami in široko krojene poletne hlače. Bluzoni so sešiti iz rebraste-ga zameta, aktualni bluzoni pa iz gladkega velurja in vsi so v zapetju in v pasu stisnjeni z elastičnim patentom. Veliko športnih jacketov je sešitih tudi iz poplina in jearisa.

Če bo letošnje poletje dolgo in vroče, bomo modri kar hvaležni za nova aktualna oblačila, ki se prijetno nosijo in lahko vzdržujejo.

● GVAPO – ŠALJIVA ZGODBA Z DIVJEGA ZAHODA – I. ANTIĆ

Medtem so nemške čete z vseh strani prodirale v Jugoslavijo. Jugoslovanska vojska se je tu pa tam sicer južno upirala, toda zaradi nesposobnosti dela poveljstva in izdajstva je bil odpor že vnaprej obsojen na neuspeh.

Kralj je iz Han-Pjeska odpotoval proti Sarajevu, vendar so ga na poti prestregli kurirji Vrhovnega poveljstva in mu sporočili, naj se raje odpelje proti Črni gori, kajti Nemci prodirajo z vseh strani.

Jugoslovanski monarh je ubogal. Kolona avtomobilov s kraljevim spremstvom se je napotila proti Črni gori. Zaustavila se je v samostanu Ostroga pri Nikšiću. Bilo je 13. aprila.

Od tu do nikšičkega letališča, s katerega bo kralj dva dni kasneje zbežal iz domovine, v katero se ne bo nikoli več vrnil, ni bilo daleč ...

KAJ SE JE DOGAJALO Z VLADO

Vlada je imela prvo sejo po napadu v užičkem hotelu Palace, toda nemška letala, ki so priletela tudi nad to mesto, so pomenila nenehno grožnjo, pa so ministri sklenili, da zapustijo mesto in se preselijo v bližnje Sevojno.

V Sevojnu je bila tudi druga seja vlade, ki pa se je ni udeležil predsednik, general Dušan Simović, ki je bil še vedno v Vrhovnem poveljstvu, kjer je brez uspeha skušal poveljevati že z davnej razbiti in umikajoči se jugoslovanski kraljevi vojski.

Vlada je na tej seji sklenila, da bi razporedila posamezna ministrstva v več mest, da bi tako „omogočila koordinirano delovanje“ vlade. To je bil kajpak čisto nesmiseln ukrep, zakaj administracija je že zdavnaj prenehala delovati.

Vlada se je sestala v Sevojnu vsega skupaj trikrat, toda njeni sklepi so bili večinoma nepomembni – bili so nam-

reč neutesničljivi zaradi popolne zmede, ki je zajela deželo.

(Eden izmed sklepov tretje seje vlade v Sevojnu pa je bil dokaj praktičen: sklenili so, da bodo izplačali vsakemu ministru po 100.000 dinarjev za nujne tekoče potrebe. To so takoj tudi storili – skupaj z izplačilom novih, višjih dnevnih in dodatkov za ločeno življenje.)

10. aprila je vlada sklenila, da se odpelje v Sarajevo. Tu sta jo zapustila dva ministra: minister za trgovino in industrijo dr. Ivan Andres (ki je bil nemški vohun) in predsednik vlade dr. Vlatko Maček. Slednji je zapustil vlado in z avtomobilom odpotoval v Zagreb.

Dr. Maček je v Banji Koviljači, kjer je bil še vedno sedež Vrhovnega poveljstva, srečal predsednika vlade in načelnika Vrhovne komande generala Dušana Simovića, ki ga je skušal odviniti od poti v Zagreb in prepričati, da bi bilo bolje, če bi se vrnil v Sarajevo. Toda zaman. Dr. Vlatko Maček je ostal pri svojem.

Odpotoval je v Zagreb. Medtem so se preostali ministri zbrali v Palah pri Sarajevu, kjer je bil začasen sedež vlade. Zasedali so v zgradbi, v kateri je bila občinska skupščina ...

Kaj se je dogajalo v Palah, je mogoče zvedeti iz zapiskov Branka Čubrilovića, ministra tedanje vlade.

... Vlada je poskušala stopiti v stik z lokalnimi oblastmi na vseh koncih države. Končali smo vse priprave za splošno mobilizacijo. Pozivali smo ljudstvo na obrambo domovine. Pravosodni minister je po sporazumu z vladu ukazal, naj izpustijo vse politične jetnike. (Slednje niso povsod izvedli, pa je mnogo komunistov prišlo v roke Nemcem in domačih izdajalcev. – op. avt.)

12. aprila je proti večeru zapustil vlado brez slovesa minister za rudarstvo dr. Kulenović. S seboj je odnesel 100.000 dinarjev, ki jih je še v Užicu prejel vsak minister

za nujne potrebe – med drugim bi moral s tem denarjem plačati tudi stroške bivanja njegovih sodelavcev med umikom iz Beograda.

Zvečer je prispel na Pale pri Sarajevu predsednik vlade, general Dušan Simović s člani Vrhovnega poveljstva.

INFORMACIJA PREDSEDNIKA VLADE

Naslednji dan, 13. aprila, je bila v bližnjem samostanu seja vlade, ki jo je vodil ministerski predsednik Dušan Simović. To pot je premier prvič odkrito in izčrpano informiral ministre o položaju v deželi in o zadnjih ukrepih, ki jih je Vrhovna komanda sprejela za obrambo.

Poročilo je bilo črnogledno – bilo je podobno porazu, ki ga je doživljala kraljeva vojska na vseh frontah. Predsednik vlade je izjavil, da predstavlja edino upanje vzpostavitev fronte od Črnogorskega primorja do Drine in od tam do Metohije. Vlada bi se morala po njegovih besedah čimprej umakniti v Nikšić.

Vzdušje na seji je bilo mučno. Po poročilu predsednika vlade in načelnika Vrhovnega poveljstva je nastala v veliki sobi tišina. Šele čez nekaj minut se je začela razprava.

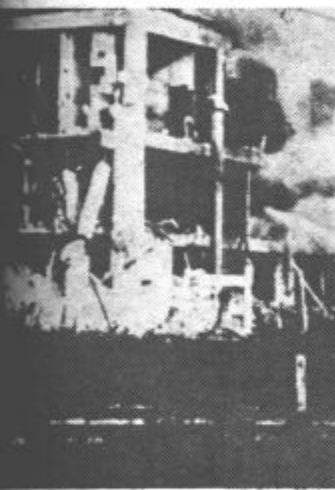
Ministri so bili proti kapitulaciji. Sklenili so, da se bo vlada umaknila v Nikšić in tam poskušala organizirati oblast na še nazasedenem ozemlju. Blizu Nikšića je bil že kralj s svojim spremstvom, vendar nihče ni vedel, zakaj je tam in po čigavem predlogu je odpotoval tja.

Zgodaj zjutraj naslednjega dne, 14. aprila 1941, je vlada odpotovala proti Nikšiću. V tistem trenutku je bil na nikšičkem letališču že tudi kralj Peter II., ki je noč prespal v bližnjem samostanu.

Ministri so prišli tja kasneje, nekateri šele pozno zvečer 14. aprila. Ceste so bile slabe in nekateri avtomobili so imeli nenehne okvare, pa se je prihod članov vlade zavlekel.

... „Druga fronta“ temveč „Operacija Tito“. In to zato, ker smo občudovali junaštvo in borbenost jugoslovanskega ljudstva, ker smo se učili in bili ponosni, da živi in deluje v okupirani Evropi tako odločen in hraber mož, kateremu sledijo jugoslovanske množice.

Opazljivi značih vilih!

... srečanju s posodo je staknil zlom ključnice in reber. Potem je neustavljivo priletel pod napušč, si zlomil tilnik in staknil pretres možganov. Medtem je posoda priletela na tla, se prevrnila in iztresla stare strešnike. Zato je postala lažja in nesrečnik, ki se je še vedno krčevito oklepal vrvi, je zdrsel proti zemlji. Na sredini poti se je znova srečal s posodo in si ob njej zlomil spodnjo čeljust, malo zatem pa je treščil na tla in si zlomil oba gležnja. Tedaj je le spustil vrvi in težka posoda je kajpak spet zdrvela proti tlem ter slednjič zadela nesrečnika še nekaj hudih poškodb po obrazu. Zavarovalnica uradno izjavlja, da so nejevernežem na voljo vse podrobnosti in dokazila, ne poroča pa, koliko časa je nesrečnik preživel v bolnišnici.

Čeprav je primer res neverjeten, se skriva za njim dober nauk. Ali ne?

humor

„Ah, tule tičiš dragi – za tebe je.“

„S svojimi solzami položaj samo še poslabšuje.“

NA PAŠKEM KOZJAKU

Šranga pod dežniki

Ko je zadnjo soboto Skočajev Slavko iz Skomarja nad Vitanjem popeljal nevesto Podlesnikovo Jožico iz Kozjaka pred matičarja, so mu fantje s Paškega Kozjaka kljub deževnemu vremenu postavili šrango in „barantanje“ se je odvijalo kar pod dežniki. Domači fantje so bili nepopustljivi, za nevesto

Jožico, ki so jo skrbno pazili, so hoteli imeti denar. Kljub vsem prigovarjanjem so fantje pri ceni nekoliko popustili, a ženin Slavko je moral seči kar globoko v denarnico, da so mu naposled le dvignili šrango. „Kaj hočeš“, je menil ženin, „danes brez denarja pač ni ničesar ...“

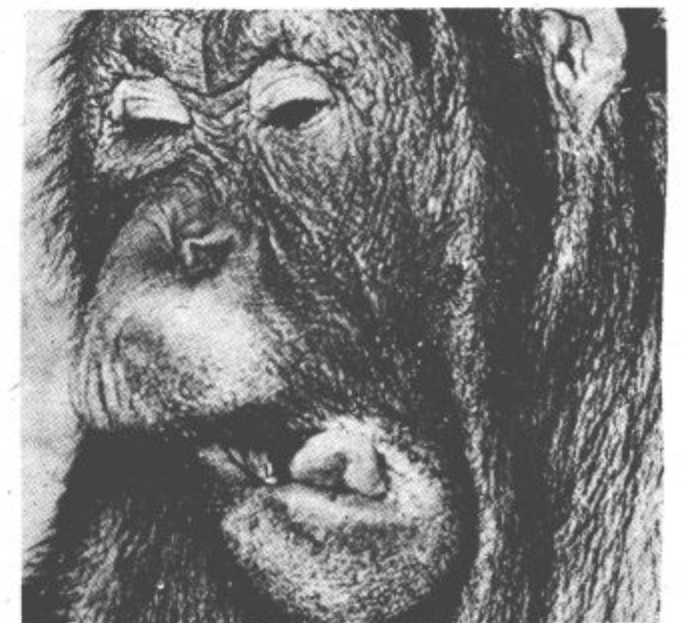
F. JURAC

Zakaj kažemo jezik?

Ce kaže jezik otrok pa tudi odrasel človek, potem s tem običajno kaže čustva in nagibe, ki niso ravno najbolj prijazni in prijateljski, če to počne zavestno, seveda. Kaj pa, če odrasel človek, in isto velja tudi za opice, ali pa otrok kaže jezik, ne da bi se tega zavedal, pri napeti igri, pri nerodnem parkiranju avtomobila, pri vdevanju niti v šivanko? Mar to kaj pomeni? In če, zakaj?

kem zahtevnem opravilu mir, da nočemo biti moteni. Morda bi bilo prav, če bi se

tega večkrat zavedali, kadar opazujemo soljudi. Se čudno, da jezika ne kažemo večkrat ...

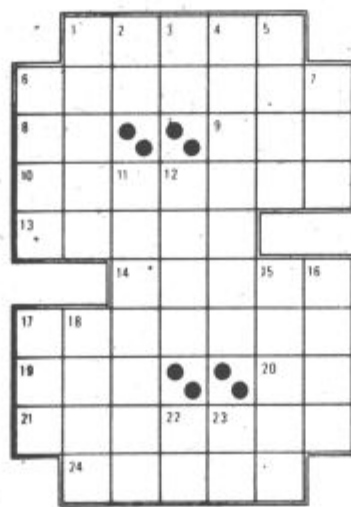
Na neki univerzi, seveda v Ameriki, je skupina strokovnjakov za razvojno biologijo pet let raziskovala to vprašanje pri otrocih, moških in ženskah, gorilah in šimpanzih. Odgovor, ki ga ponujajo strokovnjaki, je presenetljiv in verjeten hkrati. Kaže na prastaro navado, ki je nastala pri hranjenju iz iste posode, iz istega vira hrane. Ljudje so popljuvali hrano pred seboj, pa ne zato, ker bi se jim upirala, ampak zato, da bi jo zaznamovali in odvrnili od nje sosede. Danes je od tega v naši podzavesti ostal samo nezavedno iztegnjen jezik, ki pomeni, da hočemo imeti pri ne-

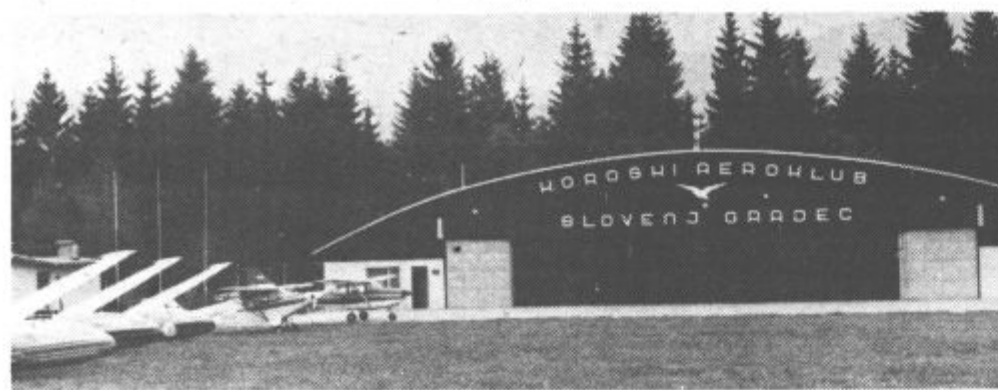
Križanka

VODORAVNO: 1. prerok, vseved, 6. spretno ravnanje, taktičen (vojaški) postopek, 8. Ivan Zajc, 9. glavni števnik, 10. pripadnik plemiške vojaške kaste v fevdalni Japonski, 13. zgornji del poslopja, 14. risarski izdelek, 17. osnovni poljedelski stroj, 19. zahodno evropski veletok, 20. Blaž Arnič, 21. vrsta slaščice, 24. mlajša železna doba, po najdišču La Tene v Švici.

NAVPIČNO: 1. človek, ki je v fevdalnem odnosu do fevdalnega gospoda, 2. eden, 3. Delavska enotnost, 4. najvišja gora sveta Mount ... , 5. soproga, 6. lepota na tekmovanju, 7. nebesa, paradiž, 11. prebivalka italijanskega mesta Merano, 12. del strategije, vrnitev na prejšnji položaj, 15. valjasto tolkalo z napeto kožo čez odprtino, 16. vzhodnoindijsko žganje iz riževega

ali palmovega vina, 17. bodeč izrastek nekaterih rastlin, 18. športno društvo iz Madrida, 22. Ivan Tavčar, 23. avtomobilska oznaka za Peč.

Na letališču v Turški vasi

● KOROŠKI AEROKLUB ZANJE

20 let uspešnega dela

Leta 1955 se je v Slovenj Gradcu zbralo nekaj letalskih zanesenjakov in ustanovilo aeroklub. Odločili so se, da bodo tudi v tem delu Slovenije začeli vzgajati letalce.

Že na začetku pa so nalezli na težave. Zavedali so se, da klub ne more uspešno delovati brez lastnega letališča. V Turški vasi so izbrali ravnico v sredini doline med gozdovi, saj so že takrat vedeli in upali, da se bo njihovo letališče razvilo v pomembno rekreacijsko središče na območju Koroške.

V dveh letih so uredili zemljišče in ga pripravili za letenje. Toda takoj so se pojavile nove težave. Izšolati so morali letalske kadre, ki bi lahko vodili delo v klubu, in kupiti jadrnalna ter motorna letala. Nabavili so dve jadrnalni letali in aero vitlo. Na pomoč pa so jim priskočili tudi v Celju in Ptuj, kjer so izšolali prvo skupino jadrnalnih in motornih pilotov, vojska pa je odstopila svoja letala. Dani so bili vsi pogoji za delovanje kluba in tako se v letih 1958 do 1960 že kažejo prvi uspehi Koroškega aerokluba, ki so potrдили, da klub izpolnjuje postavljeno nalogo. Imeli so 100 aktivnih članov, padalcev, jadrnalnih in motornih pilotov ter modelarjev.

Naslednje obdobje v letih 1960 do 1963 pa je tako v Koroškem kot tudi v vseh drugih aeroklubih po Sloveniji in Jugoslaviji pustilo madež, ki so se ga morali še dolgo otepati. To je bilo obdobje, v katerem niso mogli kupiti novega tujega jadrnalnega letala, domača in-

dustrija pa jih še danes ne izdeluje.

Zato je bil to čas, ko so odhajali kadri, ki jih je klub vzgojil z lastnimi sredstvi, obenem pa so morali hoditi v tujino z razvojem letalstva v Evropi in drugod po svetu. Toda tudi te velike težave so Slovenjgradčani rešili. Kupili so novo motorno letalo Cessna, s katerim so in še sedaj opravljajo komercialne in turistične polete, v naslednjih sedmih letih so nabavili sedem novih jadrnalnih in motornih letal, izšolali so štiri poklicne pilote, štiri učitelje letenja, opustili pa so padalsko sekcijo zaradi tega, ker nimajo ustreznega letala za opravljanje skokov.

V Koroškem aeroklubu pa so razvili tudi modelarske sekcije. Te so tudi po šolah. V klubu se zavedajo, da so prav mladi modelarji tisti, ki bodo kasneje lahko postali uspešni jadrnalni in motorni piloti ter zastopali barve svojega kluba na številnih tekmovanjih.

Seveda pa slovenjgraški letalci niso brez načrtov. Ob letališču želijo, poleg bazena in teniških igrišč, urediti še nove objekte za šport in razvedrilo, saj hočejo na svoje letališče pritegniti čimveč obiskovalcev. Načrtujejo ureditev avto campa, ker slej ko prej pričakujejo obisk mnogih inozemskih letalcev, ki preživijo na tem letališču ob letenju še svoj letni odih. Mnogim slovenjgraško letališče ni znano samo zavoljo dobrih pogojev letenja, ampak tudi po čudovitih lepotah na obrobju Pohorja in ne nazadnje zaradi gostoljubnosti gostiteljev ter urejenosti letališča in njegove okolice.

Letališče v Turški vasi nameravajo prizadevni slovenjgraški letalci pripraviti še za zahtevnejše naloge. Zaradi tega bodo asfaltirali vzletno in pristajalno stezo ter osvetlili letališče. Tako bi na tem letališču lahko pristajala tudi večja letala. To bi vsekakor gospodarsko dvignilo moč koroškemu območju. Pri svojih načrtih brez dvoma ne bodo ostali osamljeni. Pričakujejo podporo občine in vseh zainteresiranih podjetij, pa tudi JLA, saj vemo, da si ne moremo zamisliti koncepta vseljanske obrambe brez dobro urejenega letališča.

V Slovenj Gradcu se zavedajo, da temeljni obstoj in razvoj letališča predvsem na mladem perspektivnem letalskem kadru, zato skušajo v svoje vrste pridobiti čimveč mladine ter jim nuditi strokovno šolanje in užitke, ki jih nudi letalski šport. Zato bodo ustanovili pet modelarskih krožkov na osnovnih šolah slovenjgraške občine, letos pa bodo izšolali deset jadrnalnih pilotov, ki so pozimi obiskovali začetniški tečaj. V načrtu imajo tudi nakup novih, visokosposobnih jadrnalnih letal, s katerimi bi se lahko udeleževali republiških in državnih tekmovanj.

S svojimi uspehi bi radi dokazali, da 20-letno delo ni bilo zaman. Njihova dejavnost pa je brez dvoma vezana na finančna sredstva. Na leto rabijo za svoje delovanje 500 tisoč dinarjev, ki pa jih morajo ustvariti sami.

IGOR NARAKS

● PRI URESNIČEVANJU SAMOUPRAVNEGA SPORAZUMA

Korak bliže

V petek, 23. maja je bila seja skupne komisije podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in študentov v občini Velenje.

Štipendijska politika je v velenjski občini do sedaj bila dokaj nejasna. Z ustanovitvijo skupne komisije pa so se razmere pomaknile naprej. Na svoji prvi seji je komisija odločno postavila zahtevo, da se dokončno uredi podpisovanje samoupravnega sporazuma o štipendiranju, kajti še vedno je nekaj TOZD, ki tega niso storile. Tako se bodo sredstva za štipendije avtomatično začela prelivati preko SDK iz delovnih organizacij v skupni sklad. Vse administracijske posle pa bo vodil zavod za zaposlovanje.

Komisija podpisnic samoupravnega sporazuma je izvolila za predsednika Jeraj Marka iz TGO Gorenje. Vsakič pa se bo nekdo udeležil tudi seje republiške komisije podpisnic samoupravnega sporazuma. Komisija je pregledala svoj poslovnik in ga dopolnila. Tako je v njej sedaj 17 članov, ki so predstavniki delovnih organizacij in študentov: TGO Gorenje – Marko Jeraj, Štefan Oštir, Ferdo Pervant, Vida Robida; REK Velenje – Franc Avberšek, Pavle Azber, Jože Janežič, Martin Štajner; RŠC Velenje – Jože Jurak, Franc Zorko; TUŠ Šoštanj – Stane Kenda; Vegrud – Rado Sivka, Franc Trebše; SO Velenje – Lado Zakošek, ZD Velenje – Jože Ževart; Šaleški študentski klub – Peter Rebernik in Melita Vovk.

Takoj po republiški seji se bo komisija podpisnic samoupravnega sporazuma zopet sestala, da prouči nadaljnje naloge in se loti konkretnih akcij, da bi se samoupravni sporazum o štipendiranju čimprej in učinkovito začel izpolnjevati.

Vsekakor pred komisijo ne stojijo lahke naloge, kajti urejanje štipendijske politike je pereč problem tudi v drugih občinah.

M. V.

Mladi folkloristi

Velenjski pionirji so konec tedna gostili folklorne skupine iz Skopja, Železne Kaple na Koroškem, Varšave in Podgore pri Slovenjem Gradcu.

Na skupnem nastopu v soboto popoldne v domu kulture v Velenju so skupaj prikazali nekaj plesov iz svojih dežel.

Mladi folkloristi iz Varšave

Otroška skupina iz Železne Kaple

Z makedonskimi narodnimi plesi in pesmijo so se predstavili mladi iz Skopja.

● IVAN STOPAR

2

Grad in naselje Šalek

Že istega leta se omenja tudi prvi znani svetni gospodar Šaleka (Škal), plemeniti Bertold (Bertoldus de Shalach, Bertoldus de Shalach, Berhtoldo de Shalach, Perhtoldus de Scachach liberi itn.) kot priča v neki pogodbi sklenjeni med krškim škofom Romanom I in koroškim vojvodom Henrikom. Svobodni šaleški (škalski) gospodje, med katerimi se poleg Bertolda v listinah dvanajstega stoletja omenjata tudi svobodnik Dietrik (Dietricus de Scalach, Ditricus de Scalach liber, Dietrich de Schalach) in Hartnid (Hartnidus de Scalach), so bili suvereni gospodarji šaleškega (škaleskega) aloda in so se tako po odličnosti lahko merili z najimenitnejšimi rodbinami na območju današnje slovenske Štajerske. Kadar nastopajo kot priče, so v listinah vselej navedeni na odličnem mestu. Grad Šalek se v virih izrecno omenja šele leta 1287 kot „haus Schalekke“. Tega leta je vitez Siegfried Šaleški obljubil svojemu gospodu, krškemu škofu, da brez njegove volje ne bo nikomur prodal svojih pravic do gradu. Šalek je bil torej tedaj tako kot mnogo drugih gradov na slovenskem Štajerskem v rokah krške škofije. Šaleški vitezi, krški fevdniki, pa se omenjajo že prej. Leta 1264 je vitez Edeloff Šaleški (Egeloffus de Shelek) kljub ugovorom škalskega župnika trdil, da sodi cerkev sv. Martina nasproti Šaleka (Capella sancti Martini ante Shalek), današnja šmartinska župnijska cerkev, pod patronat lastnikov gradu, kar da mu je že pred dobrimi štiridesetimi leti zagotovil oglejski patriarh Bertold. Starejša literatura navaja tudi drugačne podatke, ki pa jih poprej še zgodovinarji ni potrdilo. Leta 1266 naj bi bil grad Šalek v posesti Henrika Pfannberškega. Takratni češki kralj Otokar III. ga je dal skupaj z nekaterimi drugimi upornimi štajerskimi plemiči, Wildonskimi, Stubenberškimi in Ptujskimi zapreti na svojem gradu v Wrocławu in ga je izpustil šele po šestindvajsetih tednih trde ječe, medtem pa mu je razdejal Šalek in nekatere druge gradove.

Leta 1314 je vitez Nikl Šaleški prodal utrdbo svojemu bližnjemu sosedu Otonu Ekenštajnskemu in njegovi soprogi Offney – Evfemiji. Leta 1335 je Hertl s Kolnizta prodal svoj delež šaleškega gradu z izjemo cerkve sv. Martina in njenih pritklin za 54 mark srebra, nato pa sta Nikolaj in Ottel Šaleška prešla grad od Friderika, svobodnega gospoda Žovneškega, v Braslovčah v zajem. V Vitanju je krški škof Lorenz prihodnje leto podelil Frideriku utrdbo v fevd.

Žovneški, poznejši celjski grofje, ostanejo kot fevdniki krškega škofa lastniki Šaleka vse do srede 15. stoletja, na gradu pa gospodarijo njihovi gradniki. Poznamo le nekaj njihovih imen: 1335 na dan sv. Martina je prejel utrdbo Šalek v zajem od grofa Friderika Celjskega Niklas Kimberger; leta 1371, na nedeljo po Vnebohodu, jo je grof Herman podelil Mertu Rifniškemu; leta 1403 sta jo prejeli Katarina, poznejša soproga Henrika Gotzendorferja, in Neža, soproga Jorga Vrbovskega, brččas hčeri Merta Rifniškega. Ženi sta Šalek leta 1428 prodali Sobriaškemu, leta 1449 pa sta Hans in Žiga Sobriaška prodala utrdbo Janku iz Voraua.

Ko so celjski grofje izumrli, je Šalek postal deželno knežji, gradniki na njem pa so se pogostoma menjavali. V trdne roke je prišel šele nekaj pred letom 1557, ko ga je od deželnega kneza prevzel v fevd Erazem Raumschussel, predstavnik ene tedaj najuglednejših spodnještajerskih fevdalnih rodbin. Raumschussli, ki se v dokumentih gornjegrajskega samostana omenjajo že od 13. stoletja dalje, so posedovali šaleško posest okoli sto let, leta 1664 pa jo je vdova Margareta Raumschussel, rojena baronica Buchheim, prodala svojemu ucu Otonu baronu Teuffenbachu. Okoli leta 1739 srečamo kot lastnico gradu Ano Marijo Eleonoro, vdovo Jožefa barona pl. Gabelkhovena, ki je bila tedaj tudi lastnica bližnjega gradu Turn v Hrastovcu pri Velenju. Posest obeh gosposčin je bila poslej združena.

O obsegu nekdanje šaleške gosposčine nas informirajo viri iz 15. in 16. stoletja. Celjski urbar iz leta 1437 in fevdna listina krškega škofa iz leta 1458, izdana Žigi Sobriaškemu, navajata naslednjo posest: utrdba z grajskim hribom in 26 domci, 36 da-

leč naokrog raztresenih kmetij, med njimi precej opustelih – ves hrib Koželj, več gozdov in hribov v Paki od velenjske ravnice do Hude luknje.

Nadaljevanje prihodnjic

Razvaline gradu Šalek

OSREDNJA PRIREDITEV OB 30-LETNICI ZMAGE IN OB OBČINSKEM PRAZNIKU OBČINE SLOVENJ GRADEC

Pohod po partizanskih poteh Mislinjske doline

SLOVENJ GRADEC, 30. MAJA – Letošnje praznovanje občinskega praznika Mislinjske doline je v celoti posvečeno slavi ob 30-letnici zmage nad sovražnikom in osvoboditve. Najbolj množična manifestacija v okviru praznovanja pa bo pohod „Po partizanskih poteh Mislinjske doline“, v okviru katerega bo mladina skupaj s pripadniki teritorialne enote in borci obiskala številne spomenike NOB v Mislinjski dolini ter skupaj z borci in aktivisti obujala spomine na najtežje, toda najslavnejše dni v zgodovini naših narodov.

Udeleženci pohoda se bodo zbrali danes popoldne v Doliču, kjer bosta ustanovljeni pohodni enoti – Šerčerjeva in Zidanska brigada. Večina v obeh brigadah bodo sestavljali pripadniki partizanske teritorialne enote, med njimi pa bo tudi 50 mladincev – prostovoljcev, ki jih bodo ob zaključku pohoda svečano sprejeli v partizansko enoto. Med pohodom se bo brigadam pridružil nad 500 članov osnovnih organizacij Zveze socialistične mladine, šolarji in drugi.

ŠERČERJEVA BRIGADA bo med pohodom obiskala Graško goro, Šmiklavž, Podgorje, kjer bo napadla sovražno postojanko, pozneje pa bo tam partizanski miting, v nedeljo, 1. junija pa bo prišla na Sele. ZIDANSKO BRIGADO pa bo vodila pot skozi Mislinjo, Razborco, Golavobuko, Šmartno, Gradišče, Troblje in Pameče, kjer bo napadla sovražno postojanko ter pripravila partizanski miting, zadnji dan pohoda pa bo prišla na Sele.

Ob zaključku pohoda „Po partizanskih poteh Mislinjske doline“ bo v nedeljo, 1. junija, veliko slavlje na Selah, ki se bo začelo ob 11. uri. Slavnostni govornik bo sekretar komiteja Občinske konference ZK Slovenj Gradec, Mitja Horvat, na Selah bodo podelili priznanja ZRVS, svojemu namenu bodo predali telefon, pripravljajo pa tudi zanimiv kulturni program.

Letošnji nagrajenci

SLOVENJ GRADEC, 28. MAJA – Delegati družbenopolitičnega zbora, zbora krajevnih skupnosti in zbora združenega dela skupščine občine Slovenj Gradec so na zadnjih sejah, bile so 23. in 28. maja, sklepali tudi o predlogu občinske konference SZDL o podelitvi letošnje občinske nagrade.

NAGRADO OBČINE SLOVENJ GRADEC za leto 1975 bo prejela Šerčerjeva brigada. VRUNČEVO NA-

GRADO, ki jo podeljuje izvršni svet skupščine občine Slovenj Gradec prosvetnim delavcem, pa bo letos prejel Mirko Grušovnik, ravnatelj osnovne šole v Mislinji.

Potujoča razstava

Muzej ljudske revolucije Slovenije iz Ljubljane in Muzej ljudske revolucije Slovenj Gradec sta pripravila ob proslavi na Poljani pri Prevaljah razstavo fotografij in dokumentov „Zaključni boji maja 1945 na Koroškem“. Zaradi velikega zanimanja za razstavo je bilo dogovorjeno, da bo v prihodnjih tednih in mesecih obiskala več krajev v občinah Koroške regije ter v Šaleški dolini.

Zadnji ponedeljek, 26. maja, so odprli razstavo v Črni na Koroškem, kjer bo na ogled teden dni. Razstavo „Zaključni boji maja 1945 na Koroškem“ bodo prenesli v Mežico, na Prevalje, Ravne, v Dravograd, Radlje ob Dravi, v Ribnico na Pohorje, Podvelko, Slovenj Gradec, Mislinjo, Velenje in Soštanj.

Revija pevskih zborov

Prireditelj revije pevskih zborov lovskih druženj Slovenije v Podgorju, ki bo v okviru prireditve ob prazniku občine Slovenj Gradec in 30-letnici zmage 7. junija zvečer v Podgorju pri Slovenj Gradcu, bo Lovska zveza Slovenije. Nastopili pa bodo pevski zbori lovcev iz Dekanov pri Koprni, Sodražice, Globokega, Maribora, Koprna in Podgorja pri Slovenj Gradcu.

V čast praznika mladosti

Občinska zveza kulturno prosvetnih organizacij Slovenj Gradec je letos prikratk uvrstila v koledar kulturnih prireditvev v Mislinjski dolini revijo folklornih skupin. Pripravili so jo v počastitev praznika mladosti, z nastopom, ki je bil v nedeljo, 25.

maja, v avli osnovne šole „Franjo Vrunč“ v Slovenj Gradcu, pa so ob 30-letnici osvoboditve prikazali delo vseh folklornih skupin v občini.

Na prvi reviji folklornih skupin občine Slovenj Gradec so nastopile tri folklorne skupine vzgojnovarstvenega zavoda Slovenj Gradec, folklorna skupina osnovne šole iz Podgorja ter folklorna skupina osnovne šole Šmartno pri Slovenj Gradcu.

Sestanki osnovnih organizacij ZK v Mislinjski dolini

Na sestanku sekretarjev osnovnih organizacij in aktivov Zveze komunistov iz Mislinjske doline, ki ga je pripravil Komite Občinske konference Zveze komunistov Slovenj Gradec, so sprejeli dogovor o uresničenju sklepov 4. seje Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije.

Do 10. junija se bodo sestale vse osnovne organizacije Zveze komunistov ter ocenile idejnopolitične razmere v sredinah, kjer delujejo organizacije in aktivni Zveze komunistov.

Priprave na sejo občinske konference ZK

Komite Občinske konference Zveze komunistov Slovenj Gradec je na svoji zadnji seji, ki je bila v sredo, 28. maja, obravnaval priprave za sklic seje Občinske konference ZK Slovenj Gradec, na kateri bodo pregledali uresničevanje sklepov 4. seje Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije v Mislinjski dolini. Na seji so pregledali še uresničevanje sklepov Izvršnega komiteja Predsedstva CK ZK Slovenije o nadaljnjem razvoju delavskih univerz ter ocenili uresničevanje družbenega dogovora o štipendijski politiki v občini.

Obnova Pavčkovih partizanskih bolnišnic

7. junija bodo s priložnostno slovesnostjo odprli obnovljene Pavčkove bolnišnice na Zahodnem Pohorju. Temelje objektov so zabetonirali, zamenjali nosilne tramove ter les zaščitili.

Po slovesnosti bo pri Popijalu na Legnu partizansko srečanje. Odprtje obnovljenih Pavčkovih bolnišnic na Zahodnem Pohorju bo v okviru prireditve ob letošnjem občinskem prazniku Mislinjske doline.

Marija Bezovšek

Andreja Govek

Suljo Aljič

Džema Avdič

V MOZIRJU VSE VEČ MLADIH V ZVEZI KOMUNISTOV

Sedemnajst nageljnov

„Zbrali smo se, da se spomnimo osmih tovarišev, ki letos praznujejo 30. obletnico članstva v zvezi komunistov.“ S temi besedami je začel sekretar občinskega komiteja ZKS Mozirje Matevž Požarnik v torek, 20. maja popoldne krajšo slovesnost, na kateri so izročili spominska darila Milanu Repenšku, Stanku Podsedensku, Jožetu Celinsku, Ediju Hermanu, Faniki Poznič, Francu Avgustiju, Lenuartu Mohorju in Francu Šarbu kot skromno zahvalo za dolgoletno članstvo v avantgardi delavskega razreda.

Obenem so tega dne sprejeli v zvezo komunistov sedemnajst novih članov in tako najlepše proslavili 30. obletnico zmage nad fašizmom.

Matevž Požarnik je povedal, da danes v Mozirju ni organizacije združenega dela, kjer nimajo osnovne organizacije ZK. Od šestih osnovnih organizacij pred leti se je sedaj to število povečalo na sedemnajst. Poleg tega v Mozirju posvečajo vso skrb tudi pomlajevanju članstva, saj vsako leto sprejmejo približno 30 do 40 novih članov. Od tega jih je dobra polovica mlajša od 25 let. Zlasti razveseljivo pa je, da je vse več mladih komunistov iz vrst delavcev. Tako se je v zadnjih treh letih število komunistov v mozirski občini povečalo od 180 na 280. Največji uspeh so dosegli v Gradbeniku in Elkroju, kjer pred leti ni bilo osnovnih organizacij, v Elkroju pa niti enega člana zveze komunistov. „Stari komunisti smo veseli,

da se število članov nenehno veča in pomlajuje. Še zlasti nas veseli, da izročamo članske izkaznice tudi šestim delavcem zaposlenim v Gradbeniku Ljubno, ki so prišli iz Bosne in Hercegovine.“ je dejal Matevž Požarnik. To je prvi primer v mozirski občini, da smo včlanili v zvezo komunistov tudi delavce iz drugih republik. Poleg članskih izkaznic in nageljnov so novosprejetim komunistom podarili tudi lepa knjižna darila.

Štiri izmed sedemnajstih mladih komunistov smo po končanem sprejemu za hip ustavili in jih vprašali, če so bili že doslej družbenopolitično aktivni, kakšen mora biti komunist... in seveda kaj jim pomeni sprejem.

MARIJA BEZOVŠEK: „Že dolgo časa delam pri mladini. Sem tudi članica predsedstva občinske konference ZSM, v Gornjem Gradcu pa sem bila eno leto prednica mladinske organizacije. Želja, da bi me starejši tovariši sprejeli medse, je v meni že zelo dolgo tla. Zdaj se mi

je končno izpolnila. Zato bom storila vse, da tovariši, ki že več let delajo kot komunisti, nad mano ne bodo razočarani.“

ANDREJA GOVEK: „Tudi meni družbenopolitično delo doslej ni bilo tuje. V Gornjem Gradcu sem predsednica osnovne organizacije zveze socialistične mladine, delujem pa tudi v drugih organizacijah. Mislim, da je ena izmed pomembnih vršin komunistov, da so v svojem delu in tudi vedenju za vzor drugim. Prepričana sem, da bom tudi sama takšna in da bom opravičila zaupanje, ki so mi ga izkazali z današnjim sprejemom v zvezo komunistov.“

SULJO ALJIČ: „Zaposlen sem v ljubenskem Gradbeniku. V okolje, v katerem delam in živim, sem se zelo dobro vživel. Pred nekaj meseci so na sestanku osnovne organizacije zveze komunistov v podjetju predlagali, da si zalužim članstvo v tej organizaciji. Seveda sem to nagrado za moje delo in moje ponašanje z veseljem sprejel. Trudil se bom, da jo bom z mojim nadaljnjim delom še bolj opravičil.“

DŽEMA AVDIČ: „Dosedle nisem bil družbenopolitično aktiven, ker te možnosti tudi nisem imel. Ko so tudi mene v podjetju predlagali za sprejem, sem se te novice podobno kot drugi zelo razveselil. Prav bi bilo, da se še več mladih vključi v delo zveze komunistov in tako nadaljujejo delo starejših. Sprejem v zvezo je zame velika pohvala in čast. Še zlasti sem ponosen zato, ker so me starejši tovariši sprejeli v svoje vrste v času, ko praznujemo 30. obletnico osvoboditve in v mesecu, v katerem praznujemo rojstni dan našega dragega maršala.“

KOTNA GAPNITURA „DELFIN“

TOZD

nova oprema

Tovarna oblazinjenega pohištva Slovenj Gradec b. o.

lesna

organizira v mesecu JUNIJU prodajo raznih vrst oblazinjenega pohištva po TOVARNIŠKIH CENAH. OGLEDE IN PRODAJA V PROSTORIH TOVARNE. Vzemite si predračun za kredit pri vaši banki Izkoristite: MESEC UGODNEGA NAKUPA. Vabi in priporoča se kolektiv »NOVA OPREMA« Slovenj Gradec

PO VII. RAZSTAVI INDUSTRIJSKIH IN OBRTNIH IZDELKOV V SLOVENJ GRADCU

Zadovoljstvo organizatorjev

V nedeljo, 25. maja, so v Slovenj Gradcu zaprli že tradicionalno VII. razstavo industrijskih in obrtnih izdelkov.

Organizatorji, Strokovni odbor za obrt Gospodarske zbornice Slovenije v Dravogradu, so z uspehom razstave zadovoljni. Na razstavi, ki je bila v prostorih Umetnostnega paviljona Slovenj Gradec, je predstavilo razvoj in dejavnost nad 60 organizacij združenega dela in zasebnih obrtnikov, v glavnem iz občin koroške regije. Raz-

stavo si je, kot je povedal predsednik prireditvenega odbora Ivan Štern, ogledalo nad 10.000 obiskovalcev, kar je največ doslej. Zadovoljni so bili vsi, tako razstavljalci kot obiskovalci.

Omenimo naj, da je bila v okviru VII. razstave industrijskih in obrtnih izdelkov v Slovenj Gradcu 18. maja „Revija pričesk“, ki sta jo

pripravila Strokovni odbor za obrt s sodelovanjem Kluba frizerjev iz Maribora, na reviji pa so se predstavili frizerji iz občin koroške regije ter predstavniki mariborskega kluba. V sredo, 21. maja, je bila v Slovenj Gradcu seja izvršnega odbora panoge obrti Gospodarske zbornice Slovenije, zadnji dan razstave pa je bil tudi že tradicionalni „VII. obrtniški ples“.

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE

razpisuje
naslednja prosta delovna mesta za:

1. ŠEFA DELEGATSKE PISARNE IN REFERENTA ZA SKUPŠČINSKE ZADEVE
2. TAJNIKA KOMISIJE ZA UGOTAVLJANJE IZVORA PREMOŽENJA
3. SEKRETARJA IZVRŠNEGA SVETA
in razglašala
delovna mesta:
4. DVEH STROJEPISK
5. VEČ OBČINSKIH STRAŽARJEV

POGOJI:

- za delovno mesto pod 1. se zahteva visoka ali višja strokovna izobrazba ter najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj;
- za delovno mesto pod 2. se zahteva višja izobrazba pravne ali upravne stroke ter najmanj 2 leti ustreznih delovnih izkušenj. Kandidata za to delovno mesto imenuje občinska skupščina;
- za delovno mesto pod 3. se zahteva višja ali srednja strokovna izobrazba z ustrežno prakso; kandidata na to delovno mesto imenuje izvršni svet;
- za delovno mesto pod 4. se zahteva srednja ali dvoletna administrativna šola. Znanje strojepisja preizkušamo!
- za delovno mesto pod 5. se zahteva končana osnovna šola in posebna sposobnost za opravljanje tega dela po zakonu o notranjih zadevah. Na to delovno mesto so lahko sprejeti tudi upokojeanci.

Kandidati naj pismeno prošnje z dokazilom o strokovni izobrazbi in delovnih izkušnjah pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: Skupščina občine Velenje - kadrovska komisija. Informacije dobite tudi pri podpredsedniku izvršnega sveta za področje splošnih zadev in državne uprave.

OZD Industrija usnja Vrhnika TOZD TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ Odbor za medsebojna razmerja razpisuje

štipendije in učna mesta za šolsko leto 1975/1976 za naslednje poklice:

a.) štipendije

1. usnjarski tehnik	2
2. usnjarsko-galanterijski tehnik	1
3. administrativni tehnik - stenodaktilograf	2
4. strojni tehnik	1
5. kemijski tehnik	1
6. ing. kemijske tehnologije	1

b.) učna mesta

1. ključavničar	2
2. električar	2
3. mizar	1
4. šivalec usnjene konfekcije	2
5. zidar	1

Rok prijave je do 30. 6. 1975

Prednost imajo kandidati z boljšim učnim uspehom, otroci staršev, zaposlenih v TUŠ in kandidati, ki živijo v slabših socialnih razmerah

RUDARSKO— ELEKTROENERGETSKI KOMBINAT VELENJE Kadrovska — socialni sektor

Komisija za medsebojna razmerja pri DSSS razpisuje

naslednje prosto delovno mesto v komercialnem sektorju:

— VODJA UVOZNO-IZVOZNE SLUŽBE

Pogoji:

- visoka ali višja izobrazba ekonomsko komercialne smeri
- zunanjetrgovinska registracija
- 3 leta delovnih izkušenj v zunanji trgovini
- aktivno znanje dveh svetovnih jezikov
- družbeno politično neoporečen

Rok prijave je 8 dni po objavi razpisa. Pismene prijave z dokazili o strokovnosti sprejema kadrovska služba REK, Velenje, Prešernova 5

KINO

30. maja Petek, REDNI KINO
VELENJE italijanski barvni vestern
CLOVEK IMENOVAN TROJSTVO
Režiser: E. B. Kliš ob 17.30

31. maja Sobota, REDNI KINO
VELENJE italijanski barvni vestern
CLOVEK IMENOVAN TROJSTVO
Režiser: E. B. Kliš ob 17.30 in
19.30

1. junija Nedelja, REDNI KINO
VELENJE italijanski barvni vestern
CLOVEK IMENOVAN TROJSTVO
Režiser: E. B. Kliš ob 17.30 in
19.30

1. junija Nedelja, REDNI KINO
VELENJE ameriška barvna risanka
PINK PANTER ob 10. uri

3. junija Torek, REDNI KINO
VELENJE ameriška barvna drama
AMERIŠKA NOC Režiser: Francois
Truffaut ob 17.30 in 19.30

4. junija Sreda, REDNI KINO
VELENJE ameriško italijanska barvna
kriminalka PO NALOGU POD-
ZEMLJA Režija: Fernando di Leo
ob 17.30 in 19.30

5. junija Četrtek, REDNI KINO
VELENJE ameriško-italijanska barvna
kriminalka PO NALOGU POD-
ZEMLJA Režija: Fernando di Leo
ob 17.30 in 19.30

6. junija Petek, REDNI KINO VE-
LENJE ameriški kriminalni barvni
film SERPIKO Režija: Sidney
Lumet ob 17.30

7. junija Sobota, REDNI KINO
VELENJE ameriški kriminalni barvni
film SERPIKO Režija: Sidney
Lumet ob 17.30 in 19.30

8. junija Nedelja REDNI KINO
VELENJE ameriški kriminalni barvni
film SERPIKO Režija: Sidney
Lumet, ob 17.30 in 19.30

2. junija Ponedeljek, KINOGLI-
DALIŠČE VELENJE ameriška barvna
drama AMERIŠKA NOC Režija:
Francois Truffaut ob 20. uri

VIZ VELENJE TOZD OŠ KD KAJUH Šoštanj

razpisuje

prosto delovno mesto

— SNAŽILKE

ZA NEDOLOČEN ČAS S POLNIM DELOVNIM ČASOM.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta

9. junija Ponedeljek, KINOGLI-
DALIŠČE VELENJE ameriški
western NEZNANI ZASČITNIK,
Režija: Clint Eastwood, ob 20. uri

KINO „KAJUH“ ŠOŠTANJ

31. maj Sobota, KINO „KAJUH“
ŠOŠTANJ danski barvni film REK-
TOR V POSTELJI Režija: John
Hilbard ob 19.30

1. junija Nedelja, KINO „KA-
JUH“ ŠOŠTANJ ameriški barvni
western PRAVI KAVBOJI. Režija:
Mark Rydell, ob 17. in 19.30

4. junija Sreda, KINO „KAJUH“
ŠOŠTANJ francoska barvna krimi-
nalna POLICIJSKO IZSILJEVANJE
Režija: Eduard Molinaro ob 19.30

5. junija Četrtek, KINO
„KAJUH“ ŠOŠTANJ jugoslovska
barvna drama NEMIRNI ob 19.30

7. junija Sobota, KINO „KAJUH“
ŠOŠTANJ ameriška barvna drama
AVANTURISTI Režija: Lewis Gil-
bert ob 19.30

8. junija Nedelja, KINO „KA-
JUH“ ŠOŠTANJ ameriški znanstve-
no-fantastični film ZELENA NE-
VARNOST Režija: Kinji Fukasaku
ob 17. in 19.30

Vzgojno
varstveni
zavod Šoštanj
obvešča starše,
da je
vpisovanje
otrok
v varstvo
in malo šolo
4. in 5. junija
od 8. do 14. ure.

hotel paka

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

obvešča vse ljubitelje MINIGOLFA, da igrišče redno
posluje in vabi v naravo staro in mlado.
Igrišče MINIGOLFA je odprto vsak dan od 14. ure
dalje, ob nedeljah in praznikih pa od 10. ure. Ob
ponedeljkih zaprto.

Cena vstopnine za mladino 2 dinarja, za odrasle
3 dinarje, ob nedeljah in praznikih za vse enako
3 dinarje.

Tekmovanje za »nagrado 1975« bo v torek, dan
17. junija, ob 14. uri.

Igralce vabimo, da prično s treningi.

ZELIMO VAM VELIKO RAZVEDRILA!

mali oglasi

PRODAM

GRADBENO BARAKO
ugodno prodam. Natek, Ša-
leška 20, Velenje.

STANOVANJE

ENOSOBNO STANOVA-
NJE v Velenju nujno iščeta
mlada zakonca. Nagrada in
plačilo vnaprej. Naslov v
uredništvu.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubega moža in očeta

ANTONA STROPNIKA

se iskreno zahvalujemo sorodnikom, sosedom, školačom, znancem, prijateljem, pevcem, godbenikom - vsem, ki ste z nami sočustvovali, mu poklonili cvetje in ga spremlili na njegovi zadnji poti. Hvala tudi KS Konovo, ZB Škale, REK Velenje in našim sodelavcem iz Elektrarne Šoštanj, osnovne šole Mirana Jarca iz Ljubljane in kardiorespiratornega oddelka Kliničnega centra v Ljubljani. Posebno se zahvaljujemo dr. Zupancu za njegovo veliko skrb.

Paka, Šoštanj, Ljubljana

Žalujoča žena in otroci z družinami

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža in očeta

MARTINA FORŠTNERJA

se iskreno zahvalujemo vsem, ki so ga pospremili k njegovemu zadnjemu počitku in mu darovali cvetje. Posebna hvala prim. dr. Roglju in medicinskemu osebju v bolnici Topolščica za nego. Sorodnikom, sosedom in prijateljem se zahvaljujemo za nesebično pomoč in tolažbo v težkih trenutkih. Hvala govornikom za poslovične besede, godbi in g. župniku za spremstvo.

Žalujoča: žena Marija, hčerki Marica in Anica z družinami, sinova Martin in Franci z družinami in sin Stanko

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta in starega očeta

Gabrijela Založnika

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti in njegov grob zasuli s cvetjem.

Posebno se zahvaljujemo društvu šoferjev in avtomehaničev za vsestransko izkazano pozornost in govornikom za poslovične besede.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubljene žene, mamice in stare mame

ANTONIJE VERBIČ

po domače Srebotnikova iz Družmirja

se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in njen prerani grob zasuli s cvetjem.

Posebna zahvala velja sosedom Nežki Kovačec in Pepci Apat za nesebično pomoč v težkih trenutkih, kakor tudi sorodnikom in sovaščankam za izraženo sožalje. Govornikom se zahvaljujemo za poslovične besede in pevcem za zapete žalostinke. Iskrena hvala č. duhovščini za spremstvo in nagovor.

Žalujoči: mož Jože, hčerki Jožica in Albina z družinami, sin Gregor in tašča

ŠPORT

Prepričljiva zmaga

V predzadnji tekmi pred domačim občinstvom so nogometaši Šmartnega po pričakovanju premagali Osankarico iz Slovenske Bistrice z visokim rezultatom 5:0 (0:0). Vsi zadelki so bili doseženi v drugem polčasu, kajti igralci obeh ekip so srečanje začeli precej nezanimivo.

Kljub vsemu so domačini imeli nekoliko več od igre, toda iz redkih napadov jim ni uspelo doseči zadetka. Šele v drugem delu so napadali Šmartnega zaigrali bolj organizirano in nevarno. Pripravili so si vrsto lepih priložnosti, prvo pa je z zadetkom kronal Hribernik. Najboljši strelec domačih Prašnikar je nekaj minut za tem rezultat povišal na dva proti nič. Do konca tekme so domačini povsem dominirali na igrišču in uspelo jim

je doseči še tri zadelke. Strelci so bili Benetek, Prašnikar in Žalig iz enajstmetrovke potem, ko so ga zrušili v kazenskem prostoru. Pred 600 gledalci je dobro sodil sodnik Ilesič iz Ljubljane.

ŠMARTNO: I. Podgoršek, Podvratnik, Denžič, Kompan, F. Podgoršek, A. Podgoršek, Žalig (Kodre), Vizovišek (Mandelc), Hribernik, Prašnikar, Benetek.

J. KRAJNC

● VELENJČANI OSVOJILI TOČKI

Dve koli pred koncem nogometnega prvenstva VCNL so Velenjčani osvojili obe točki v Slovenskih Kojncih, kjer so premagali domačo Dravinjo z rezultatom 1:0. Nogometaši Rudarja se tudi tokrat niso posebej izkazali. Kljub boljši igri napa-

dalci niso uspeli doseči gola, tako so jim do zmage pripomogli domačini z avtogolom.

RUDAR - Matič, Frangeš, Krsmanovič, Hanžekovič, Soflič, Popov, Tatalovič, Nedeljkič, Smajlovič, Zolger.

LESTVICA

1. Šmartno	20	20	0	0	61:9	40
2. Branik	20	11	4	5	42:31	26
3. Kovinar	20	10	5	5	29:23	25
4. Steklar	20	9	4	7	38:30	22
5. Bakovci	20	9	3	8	30:28	21
6. Rudar	20	7	6	7	34:26	20
7. Beltinka	20	6	7	7	33:44	19
8. Aluminij	20	5	4	11	28:34	16
9. Fužinar	20	5	5	10	24:43	15
10. Osankarica	20	5	2	13	28:47	12
11. Tišina	20	4	4	12	25:46	12
12. Dravinja	20	4	4	12	22:45	12

Turnir rokometnašic

Zenski rokometni klub iz Šmartnega ob Paki je v četrtek, 29. t.m. organiziral prijateljski rokometni turnir v počastitev Dneva mladosti. Sodelovale so ekipe Krke iz Novega mesta, Velenja, Stopič in Šmartna. Turnir si je ogledalo približno dvesto gledalcev, vse tekme pa sta sodila Kobasič iz Novega mesta in Prašnikar iz Šmartnega.

Rezultati: Velenje : Krka 18:16 (9:9), Šmartno: Stopiče 13:7 (7:3), Krka: Stopiče 10:3 (5:0), Velenje: Šmartno 16:13 (8:6)

Vrstni red: 1. Velenje, 2. Šmartno, 3. Krka, 4. Stopiče. Najboljša strelka turnirja je bila igralka Velenja Podpečanova, ki je dosegla 12 zadelkov.

J. KRAJNC

● USPEŠNI MARATONCI V KUMROVCU

V Kumrovcu je bilo počastitev dneva mladosti že 23. tekmovalcev v „partizanskem maršu“ (teku na 26 km). Med 72 udeležencev so bili tudi atleti Velenja, ki so se tokrat zelo izkazali. Ekipno so dosegli tretje mesto za Sarajevom in Varaždinom. Med posamezniki je bil Peter Anič 9., Jakob Grošelj 17. in Tone Vedenik 26.

Na republiškem prvenstvu v štafetnem teku 4 X 800 m so

velenjski atleti dosegli 4. mesto. Zmagali pa so tekači ljubljanske Olimpije. Za Velenje so tekli: Edo Hojan, Zvone Hižar, Štefan Obal in Spasoje Tešanovič.

Na področnem teku v Murski Soboti na 4500 m so bili Velenjčani drugi za ekipo Kladivarja. Zmagal je Vastl Branik, Velenjčani - 3. Milan Bolek, 6. Spasoje Tešanovič, 7. Peter Anič.

Šoštanjčani med vodilnimi

Rokometno tekmovalstvo v slovenski ligi se bliža koncu. Ekipa Inlesa iz Ribnice ima kljub porazu v Sevnici prednost štiri točk pred Slovenj Gradcem, ki je v 19. kolu doma izgubil z Brankom iz Maribora.

Šoštanjčani so z zmago proti Jadranu iz Kozine prišli na 4. mesto na lestvici.

Več kot 300 gledalcev je bilo zadovoljnih s tekmo, v kateri so domačini premagali Jadran z rezultatom 23:20 (14:8). Šoštanjčani so bili boljši v prvem delu, v drugem pa so bili gostje ena-

kovredni in so dosegli več zadelkov. Najbolj so se izkazali Kompan 8, Skornšek 4, Melanšek in Lesjak pa po 3 gole.

Lestvica po 19. kolu:

Inles	19	16	0	3	447:349	32
Slovenj Gr.	19	15	0	5	432:362	28
Sevnica	19	13	1	5	420:362	27
Šoštanj	19	10	2	6	374:346	22
Jadran	19	10	1	8	411:411	21
Sešir	18	9	1	8	394:355	19
Polet	19	8	1	10	404:414	19
Branik	19	8	1	10	368:363	17
Izola	19	8	1	10	345:403	15
Tržič	18	6	1	11	402:433	13
Rudar	19	3	1	15	282:354	7
Drava	19	1	2	16	264:441	4

Uspel III. Trajanski tek

Osnovna organizacija ZSMS in športno društvo iz Gortine, majhne vasi pri Muti ob Dravi, sta letos že tretjič priredili mladinsko športno prireditve „Trajanski tek“. V osrednji točki prireditve, spomladanskem krosu, so člani tekli del proge po stari rimski cesti ob reki Dravi.

Letošnji III. trajanski tek so posvetili rojstnemu dnevu tovariša Tita in 30. obletnici osvoboditve. Udeležilo se ga je nad 200 tekmovalcev in tekmovalcev v spomladanskem krosu, še več udeležencev iz Velenja, Dravograda, Prevalj, Račelj ob Dravi, Mute, Vuženice in drugod pa se je pomerilo v vleki vrvi in malem nogometu.

Ob otvoritvi prireditve, ki je bila v nedeljo 25. maja, na polju pri Gortini, je spregovoril Hrabro Sterdin, direktor tovarne Gorenje-Muta, ki je bila pokrovitelj te manifestacije mladosti. Kmalu nato se je na štartu vrstilo 8 skupin tekmovalcev in tekmovalcev, ki so tekli na progah od 200 do 5000 metrov. Junak teka na 5 km je postal Zdravko Vozič s Prevalj, v skupni uvrstitvi pa so največ uspeha imeli domačini, to je športno društvo Gortina.

Ste že naročeni na tednik Naš čas?

Tekmovalce odbojkarice v telovadnici RŠC

Tekmovalo 500 športnikov

V Velenju in Šoštanju je bilo zaključno tekmovalce prvenstva srednjih šol v nogometu in odbojki ter osnovnih šol v nogometu. Tekmovalce je bilo v počastitev dneva mladosti in 30. obletnice osvoboditve. Sodelovalo je 40 ekip z več kot 500 športniki. Organizator tega zahtevnega tekmovalca je bilo šolsko športno društvo RŠC Velenje. Pokrovitelj tekmovalca mladih športnikov iz vse Slovenije pa je bil REK Velenje.

Na nogometnih igriščih v Velenju in Šoštanju je tekmovalo v težkih pogojih 12 ekip pionirjev osnovnih šol in 10 ekip srednjih šol. V konkurenci pionirjev so zmagali nogometaši iz Litije pred Mariborom in M.

Soboto. Pri srednješolcih so naslov prvaka osvojili dijaki tehniške pomorske šole Piran pred Ljubljanci in M. Soboto.

V zaključnem delu so nastopili tudi nogometaši RŠC, ki so zavzeli 7. mesto.

V telovadnicah RŠC in os. šole A. Aškercerca pa so se pomerili srednješolci v odbojki.

Med mladinci so bili najboljši Pirančani (Teh. pomorska šola) pred Šolskim centrom Ravne in Gimnazijo Jesenice. Odbojkarji RŠC Velenje so dosegli 6. mesto.

Mladinke gimnazije Ravne so bile nepremagljive in zaslužno osvojile prvo mesto pred Gimnazijo Jesenice in Kočevjem.

Na podlagi 11. člena zakona o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu TOZD trgovinska mreža »VARTEKS« VARAŽDIN

razpisuje

prosto delovno mesto

POMOČNIKA PRODAJALNE

za poslovalnico VARTEKS v Velenju, Šaleška c. 18

Pogoji:

- končana šola za učence v gospodarstvu, KV trgovec, tekstilne stroke
- prošnji je treba priložiti šolsko spričevalo in potrdilo o nekaznovanju
- kandidati dobijo svojstvo delavca v združenem delu za nedoločen čas
- prednost imajo ženske

Prošnje pošljite:

- Varteks, Velenje, Šaleška c. 18, najkasneje do 17. maja 1975

Izletnik

CELJE TOZD-TURISTIČNA AGENCIJA

Vabimo vas na prijetne izlete in letni oddih:

- 14. 6. 1975 štiridnevni izlet v POMORAVJE, DJERDAP, cena 1.250,00 din
- 14. 6. 1975 enodnevni izlet v TRST, cena 150,00 din.
- 21. 6. 1975 enodnevni izlet v TRST, cena 150,00 din

NUDIMO VAM PROGRAME POTOVANJ: V ŠPANIJO, NA KANARSKO OTOKE, PALMA DE MALLORCA, COSTA DEL SOL, TUNIS, RODOS.

NUDIMO PROGRAME ZA LETNI ODDIH. ČE IŠČETE KRAJ, KJER BI SE RADI ODPOČILI, POTEM SE OGLASITE V NAŠIH POSLOVALNICAH:

CELJE, ŽALEC, VELENJE, MOZIRJE.

Samo velenjske šole

Na občinskem prvenstvu v atletiki za osnovne šole so sodelovale le velenjske osnovne šole. Tekmovalce je bilo na atletskem stadionu v Celju in se morda zaradi tega tekmovalca niso udeležili Šoštanjčani in Šmarčani.

Ekipno zmago je pri učencih dosegla os. š. A. Aškerc 477 pred OŠ MPT Velenje 472 in OŠ G. Šilaha Velenje 463; pri učenkah pa OŠ G. Šilaha 670 pred OŠ MPT 620 in šolo A. Aškerc 270 točk.

Rezultati posameznikov: - učenci - tek 60 metrov: 1. Grujič (GŠ) 7,8, 2. Verhovnik (GŠ) 8,2, 3. Darko Mah (AA) 8,2, 600 m: 1. Miklavžina, OŠ MPT 1:34,6, 2. Urh, OŠ GŠ, 1:34,6, 3. Šlatinšek, OŠ MPT 1:37,3. Štafeta: 1. OŠ AA 52,8, 2. OŠ GŠ 53,6, 3. OŠ MPT 54,2, 4. Daljina: 1. Tamše, OŠ AA 498, 2. Blatnik, OŠ AA 498, 3. Berlak, OŠ MPT 492, 5. Višina: 1. Sevcnikar, OŠ MPT 140 2/3 Rajkovič, OŠ AA 135 Janežič, OŠ GŠ 135, 4. Selan, OŠ MPT 135, 6. kroglja: 1. Kvartič, OŠ GŠ 12,32, 2. Zagar, OŠ AA 10,87, 2. Strnišnik, OŠ MPT 10,68, 7. troboj: Korošec, OŠ AA 170 točk, 2. Jezernik, OŠ MPT 121 točk, 3. Blazinšek, OŠ GŠ 90 točk, - učenke - tek 60 m: 1. Bizjak Anica, OŠ GŠ 8,1, 2. Smrekar Zvonka, OŠ Miha Pintar-Toledo, 8,5, 3. Podbregar Nataša, OŠ MPT 8,7, 2. tek 400 m: 1. Sluga Marina OŠ GŠ 63,4, 2. Ramšak Lučka OŠ MPT 64,3, 3. Jan Tatjana, OŠ MPT 70,0, 3. Štafeta: 1. OŠ GŠ 56,2, 2. OŠ MPT 57,4, 3. OŠ AA 1,08, 4. daljina: 1. Savinek OŠ GŠ 428, 2. Bec Mojca OŠ MPT 422, 3. Rehberger OŠ MPT 201, 5. višina: 1. Herlah Marjetka OŠ MPT 130, Dordevič OŠ GŠ 130, Hojan OŠ AA 130, 2. Tkavc OŠ MPT 130, 6. kroglja: 1. Pirmanšek OŠ MPT 9,50, 2. Kucec OŠ GŠ 8,65, 3. Brešar OŠ MPT 8,12, 7. troboj: 1. Šturm OŠ GŠ 181, 2. Peterlin OŠ AA 102, 3. Planinc, OŠ MPT 92 ...

Pionirke iz Šoštanja tretje

V Radencih je bil 24. in 25. maja zaključni turnir deklic v okviru pionirskega košarkarskega festivala. Od 460 šol, kolikor jih je prišlo s tekmovalcem na občinskih, medobčinskih, regionalnih, polfinalnih in končno na finalnem turnirju si je priborilo pravico nastopa v finalu le 6 ekip, med njimi učenke OŠ Biba Roeck: Trobina, Hrastnik, Božič, Gomboc, Anžej, Štehnernik, Bercko, Kaudik, Hruševar in Delopst.

Rezultati: Biba Roeck: Logatec 37:32, Biba Roeck: F. Bevk Lj. 38:29, Biba Roeck:Žiri 25:42; Biba Roeck:B. Kidrič 26:37

Vrstni red: 1. OŠ Žiri, 2. OŠ Boris Kidrič Ljubljana, 3. OŠ Biba Roeck Šoštanj, 4. OŠ Logatec, 5. OŠ Radenci, 6. OŠ France Bevk Ljubljana

Nepozoren inštruktor

Kandidatka za vozniki izpit Ljubica Mernik iz Velenja Kajuhova 8 ni pravočasno odsukala volana in je zavoljo tega pri zavijanju na Jenkovo cesto trčila v osebni avtomobil CE 673 - 22, ki ga je vozil Djuro Stojanović, ki se je pravilno postavil v križišču. Do nesreče je prišlo tudi zavoljo nepozornosti pri poučevanju inštruktorja Emila Vrečarja.

● Trčil v nosilec zapornic

Dne 23. maja, nekaj po polnoči, je voznik osebnega avtomobila CE 674 - 36 Rafael Pečnik pripeljal po Celjski cesti v Velenju in zaradi vinjenosti trčil na ravnem delu ceste v nosilec zapornic pri železniški progi, tako da je s sprednjim delom avtomobila obvisel na steburu.

● Tovornjak zadel v osebni avtomobil

Voznik tovornjaka CE 649 - 80, last GIP Vegrad, Anton Sitar je hotel vzvratno zapeljati na dvorišče Prešernove 22. V tem času, ko je pravilno prižgal desni smerni kazalec, je pripeljal po Prešernovi cesti iz smeri križišča z Jenkovo, voznik osebnega avtomobila CE 412-33 Boris Jovanović. Ustavil je za tovornjakom, ker mu je ta zaprl pot, Sitar pa je s tovornjakom trčil v desni sprednji blatnik.

● Brez voznškega dovoljenja v občestni jarek

Valentin Kokalj se je 20. maja peljal z osebnim avtomobilom CE 223-81 po cesti II. reda iz Smartnega ob Paki proti Gorenju. Skozi vas je vozil po levi strani ceste. Iz neznanega vzroka pa ga je z vozilom zasukalo za 45 stopinj in je bočno drsel še približno 25 metrov. Na bankini pa je avtomobil preuknilo na streho v pol metra globok jarek. Ko so mimoidoči dvignili avtomobil in iz njega rešili voznika, je ta nenadoma pobegnil. Delavci postaje milice Mozirje pa so ugotovili, da je Valentin Kokalj vozil brez voznškega dovoljenja.

● Grobo izsiljevanje

Dne 20. maja ob 14,15 uri je voznik osebnega avtomobila CE 461-53 Ciril Zagradišnik peljal skozi semaforško križišče pri tovarni Gorenje, ko je že gorela rdeča luč. S tem je izsilil prednost vozniku osebnega avtomobila CE 743-35 Jožetu Lesjaku. Vozili sta bočno trčili.

● Po levi v kolesarja

V popoldanskem času se je voznik kolesa z motorjem Stane Kotnik peljal proti Razborju. V levem ovinku v Gaberkah pri hiši št. 96 pa je nasproti pripeljal voznik osebnega avtomobila CE 317-21 Marjan Stropnik. Ta je vozil preveč po levi strani in je zaradi tega zadel v kolesarja, ki ga je vrglo na streho avtomobila in od tu na cesto. Staneta Kotnika so najprej odpeljali v šoštanjski zdravstveni dom, kasneje pa v bolnišnico Celje.

Prejšnji petek zjutraj je voznik tovornjaka MB 611-69 Franc Marzel vozil s sovozačem Jožetom Mumliom iz Dravograda pri Velenju. Ko je pripeljal v Mislinje, je iz neznanega vzroka izbruhnil požar na prednjem delu tovornjaka. Voznik Marzel in sovozač Mumel sta hotela takoj pogasiti požar, vendar sta bila brez moči. Šele potem, ko so prišli na pomoč mislinjski gasilci, so požar pogasili. Ogenj je popolnoma uničil prednji del tovornjaka. Pri nesreči se ni nihče poškodoval, škoda na tovornjaku, ki je last Avtoprovoza Dravograd, pa je velika.

Razvili prapor ZB NOV

Z nedeljsko proslavo, na kateri so razvili prapor krajevne organizacije zveze združenj NOV, so se tudi prebivalci partizanske vasiče Ravne vključili v praznovanje 30. obletnice zmage naše partizanske vojske nad

Pri tem naj nas spodbujajo tradicije naše osvobodilne vojne in revolucije, katere naj bi pod okriljem prapora zveze borcev, ki ga danes razvija vaša organizacija, borci posredovali mladi generaciji. Le-ta prevzema -

tako je naročil tudi tovariš Tito, dolžnost prvega čuvarja miru, obrambe domovine in pridobitev revolucije."

Prebivalce Raven, drugih krajevnih skupnosti ter nosilce praporov, ki so se v nedeljo popoldne zbrali pred šolo v Ravnah, je pozdravil v imenu občinskega odbora zveze združenj borcev NOV in pokrovitelja podjetja ERA Miha Krofl. Med krajšim nagovorom je poudaril, da je najvažnejša naloga borcev prenašati pridobitve NOB na mlade rodove. Nato je podpredsednik občinskega odbora ZZB NOV Miha Krofl razvil prapor ter ga izročil predsedniku krajevnega odbora Ivanu Kumru.

Proslavo, na kateri so izrekli najlepše želje tovarišu Titu ob njegovem 83. rojstnem dnevu, so s sodelovanjem popestrili tudi pevska zbor iz Gaberk in Raven (slednjemu je to bil prvi nastop) ter recitatorji z osnovne šole Biba Roeck v Šoštanju in pionirji podružnične šole v Ravnah. K dobro pripravljenemu programu pa je svoj delež prispeval tudi ansambel Maksa Kumra.

Po pozdravnem govoru Martina Primožiča in Mihe Krofla je spregovoril v imenu borcev za severno mejo v letih 1918/19 tajnik občinskega odbora borcev za severno mejo Karel Acman.

fašističnimi zavojevalci in domačimi izdajalci.

Po pozdravnem nagovoru predsednika krajevne skupnosti Franca Hudomala, je v daljšem govoru predsednik občinske konference SZDL Velenje Martin Primožič med drugim dejal, da so bili v Ravnah že leta 1941 rodoljubi, ki so delovali za osvobodilne cilje, a zaradi izdajstva postali žrtve fašističnega barbarstva. Toda to ni omajalo krajanov, da ne bi ostali pripadniki naračunovane osvobodilne gibanja in ciljev socialistične revolucije, kar se je že zlasti izkazalo po prihodu 14. divizije na Štajersko. Teško bi bilo najti v tem kraju nad Šoštanjem domačijo, ki ne bi delala za partizane. Mnogo fantov in mož iz Raven je bilo v borbenem sestavu 14. divizije. Mnogi od teh so tudi darovali svoje življenje za svobodo.

„Ko po tridesetih letih zmage NOB in ljudske revolucije obujamo spomine na veličino štiriletnega obdobja, ne smemo prezreti cene, ki so jo plačali naši narodi zanjo. Kajti žrtve nas obvezujejo, da branimo pridobitve revolucije in povojne izgradnje pred vsemi, ki bi nam hoteli to morebiti spodkopati...“

Enotnost, ki je vladala v boju proti okupatorju, naj bo porok za očuvanje in ohranitev doseženega. Takšna enotnost naj bo prisotna v našem samoupravnem sporazumevanju in odločanju pri nadaljnjem uresničevanju nalog na vseh področjih.

● VELENJČANI USPEŠNO ORGANIZIRALI REPUBLIŠKO TEKMOVANJE ZA SREDNJEŠOLCE

Kaj veš o prometu

Čeprav nam vreme ni bilo naklonjeno, saj je ves čas tekmovalja deževalo, zasluži komisija za vzgojo in varnost v cestnem prometu pri skupščini občine Velenje vso pohvalo za skrbno izvedeno tekmovanje „Kaj veš o prometu?“ za srednješolce. Tako je dejal v soboto, 24. tega meseca v prostorih ljubljanske Name v Velenju predsednik republiškega sveta za varnost in vzgojo v cestnem prometu Boris Čizmek - Bor na slovesni razglasitvi rezultatov.

Tega že tretjega republiškega tekmovanja za srednješolce se je udeležilo 56 tekmovalcev iz 13 občin. Med njimi sta bili tudi dve ekipi iz Velenja, ki sta zasedli zlato sredino.

Udeleženci tekmovanja so se že pred osmo uro začeli zbirati na novem parkirnem prostoru pred avtobusno postajo. Od tam so v dolgi povorki krenili po velenjskih ulicah do osnovne šole Anton Aškerc, kjer je vse tekmovalce pozdravil predsednik organizacijskega odbora za izvedbo tekmovanja Jože Zakošek. O vlogi mladih v cestnem prometu je povedal nekaj besed tudi predsednik občinske konference ZSMS Velenje Slavko Volf, mladim tekmovalcem pa sta zaželela čimveč uspeha v tekmovanju tudi Drago Tratnik, v imenu pokrovitelja izvršnega sveta skupščine, občine Velenje ter predsednik

republiškega sveta Boris Čizmek.

Tekmovanje je bilo razdeljeno na tri dele. V pismenem preizkusu znanja so morali učenci odgovarjati na vprašanja o cestno-prometnih predpisih ter na vprašanja o kolesu s pomožnim motorjem. Temu pa sta sledila spet ocenjevalna vožnja po mestu in spretnostna vožnja na poligonu.

Med štirinajstimi ekipami iz trinajstih občin so najboljše znanje pokazali mladi iz Krškega, saj so zbrali kar 3805 točk od 4000 možnih. Na drugo mesto so se uvrstili srednješolci iz Škofje Loke 3791, ostale pa sledijo: 3. Jesenice - 3786 točk, 4. Nova Gorica - 3737, 5. Kranj - 3630, 6. Velenje I - 3622, 7. Velenje II - 3591, 8. Ajdovščina - 3588, 9. Ljubljana III - 3534, 10. Ljubljana I - 3513, 11. Ljubljana IV - 3471, 12. Kamnik - 3376, 13. Ljubljana II - 3323 in 14. Celje - 3113 točk.

Med posamezniki je prvo mesto zasedel Vojko Čebular iz Krškega. Drugi je bil Jože Triplet z Jesenic - 990, tretji Peter Rant, Škofja Loka - 974, na četrto in peto mesto sta se uvrstila Edi Melic (Nova Gorica) in Andrej Romih (Krško). Dobila sta 965 točk. Najboljši domačin je bil Vladimir Goršek, ki je zbral 955 točk in zasedel deveto mesto.

Sobotno republiško prvenstvo je predsednik republiškega sveta Boris Čizmek izkoristil tudi za to, da je v imenu sveta podelil posameznikom v znak priznanja za uspešno delovanje na preventivnem in vzgojnem področju prometne varnosti značke z zlatim, srebrnim in bronastim vencem.

Značko z zlatim vencem so prejeli: Slavko Brglez, Stane Čas, Alojz Cverlin, Bogo Gnezda, Stane Krevzelj, Martin Tovornik, Rudi Hramec in Jože Zakošek. S srebrnim vencem

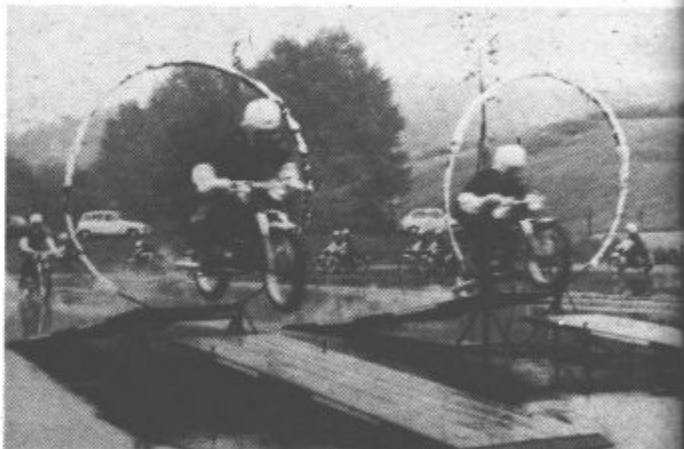

Na partizanski domačiji pri KRIVCU na Brdah je v nedeljo odkril spominsko ploščo AVGUSTU KRAJNCU-MARJANU, aktivistu in sekretarju mislinjsko-vitanjskega akcijskega odbora OF njegov bojni tovariš STANE MLINAR iz Velenja. Na priložnostni slovesnosti pa je govoril TONE ULRIH-KRISTL (na fotografiji).

Edo Medved, Jože Ocepek, Robert Omladič in Anton Pirmanšek. Značko z bronastim vencem pa so prejeli Tomo Dževič, Ludvik Grunt in F. Dolar.

Za Velenje so nastopali učenci z Rudarskega šolskega centra. Na šli prvi vrsti Drago Pečnik, Marjan Jelen, Vlado Gorenšek in Janez Stancek (ekipa). V drugi vrsti Adam Anton, Jože Derča, Silvo Čretnik in Janez B. (II. ekipa)

Gledalci so bili najbolj navdušeni nad „levjim skokom“ skozi ognjen ob

Republiško tekmovanje srednješolcev „Kaj veš o prometu?“ je popestril ekshibicijskim nastopom tudi 42 kadetov iz Tacna